gna eos q̃ credūt nō sequunt vt serpentes tollāt. vt liguis loquant nouis ꝛc. Rñdet Gregor. in omel. euāgelij de ascēsiōe ꝛ apl's dicens. q̃ lingue sunt in signū/non fidelib̃ sz̃ fidelib̃. ¶ Secda q̃stio. ¶ Querunt q̃lis ille fuerit linguaꝝ varietas. an diuersis sonis idē lingua resonabat. Uel an idē sonus se vario mō intelligibilē reddiderit sicut in audientib̃ erat varietas? Uidet secundū magis esse pbabile. ¶ Tercia q̃stio. ¶ Amplius querūt si donū hoc linguarū collatū est mulieribꝫ ꝛ Marie mr̃e Jesu. sedentib̃ ꝛ orātib̃ in cenaculo cū reliq̃s? Aug̃et difficultatē dictū apl'i. q̃ docere mulierē nō pmittit. Sz̃ aliō ē qd̃ lex cōis vetat. aliud qd̃ p̃uilegiata seu p̃uata cōcedit. Itaq̃ Maria apl'oꝝ fuit apl'a. ¶ Quarta q̃stio ¶ Ampli' q̃rūt si in apl'oꝝ epl'is erat doni illius latēs energia vt p legentiū varietate se se darent ītelligi lr̃e sic̄ lingue? ℟ nō optuit. ¶ Quinta q̃stio. ¶ Querūt amplius an soli apl'i darent ℟ mō visibili spūsctū? pbabile est q̃ sic. q̃ꝫ Symō magus oppositū putauerit dicens. date mihi hanc ptātē. Et ℟ de symonia grādis possz esse declaratio. sz̃ pgimus ad terminū. ¶ Sexta q̃stio.

7 ¶ Querunt alij si hodierna die spūsscti repletio ꝯfirmauit apl'os nunc doctorizatos sic q̃ peccare nō possent vel errare. cū d̄ Petro dicat Paulus q̃ rep̄hensibilis erat. q̃ nō recte ambulabat ad veritatē euangelij? Sz̃ ꝯcedimus rep̄hensibilitatē fuisse veni alem nō mortalē. ¶ Septima q̃stio. ¶ Sz̃ cur hac die pēthecostes potius q̃ꝫ altera datus ē spūsctūs? Ut. s. eius ignea lex noua tūc dare̊t q̃ vetus donata est. ¶ Octaua q̃stio. ¶ Cur p̄cessit repētinus ac vehemens sonit? Qm̄ solet ℟ spūs bon' facere ad humiliatōez. Malign' ex opposito blādit ad arrogātiā. ¶ Nona q̃stio ¶ Cur cū apl'is ꝛ discipul' cohābāt mlieres. cū a sctis patribus postmodū cohabitatio tal' culpata p̄hibitaq̃ ē? Denk̄ nūc tales in gr̃a ꝯfirmati ꝯcedet ꝛ h mōi cohābitatio. Sz̃ ℟ rara auis est in terris. ¶ Decia q̃stio. ¶ Letex quō dī spūsctūs docuisse discipulos oēz veritatē cū ℟ sit approbatū filij. cū p̄terea ml'tas veritates phantiū nescisse videant̄. vt geometriā. astronomiā? Rñdent doctores q̃ scriptura sacra p antonomasiā dī oīs veritas. In q̃ supba ꝯfundit̄ nōnulloꝝ garrulitas ¶ Undecima q̃stio. ¶ Sollicitat alios inquisitio de spūsctō. Quot ꝛ qualib̃ modis

mittit̄ quib̃ illabit̄. ꝛ quō ꝓcedit a p̄r̃e ꝛ filio. ꝛ hic de scismate grecoꝝ plurima. Quō remissionē pctōꝝ facit spūsctūs. Et si det̄ plenitudo p̄rātis eccl'iastice sine spūsctō g̃tificante seu sine gr̃a gratū faciente. qm̄ ℟ grandis laqueus hereticoꝝ vt videmus in hoc ꝯcilio. ¶ Duodecima q̃stio. ¶ Rursus q̃ ꝛ q̃les sunt irremissibiles in spūscū blasphemie. ꝛ de distinctōe donoꝝ int̄ se a ꝯtutib̃ b̃itudinib̃ ꝛ fructib̃? ¶ Tredecima q̃stio. ¶ Item p q̃ signa cog̃scit̄ aduēt' spūsancti in mentē. Quib̃ ūsup argumētis regulis pbant̄ spūs si ex deo sint? ¶ Decia quarta q̃stio. ¶ Denq̃ si q̃s possz scire certitudinalit̄ de se vel altero q̃ hēat spūscū videam' hereticos pmptos ad moriendū plus aliq̃ꝫ q̃ꝫ fideles catholicos ꝛ vñ p cedit ℟. Uidet̄ ei qñq̃ in ip̄is heretic' gaudiū ad mortē/sz̃ auidū efferū plenū desperationis ꝛ int̄ne solatōnis vacuū. In ip̄is ꝯo catholic' martyrib̃ gaudiū est charitate ꝯditū. humile. patiens. benignū. plenuz spe atz fiducia. iterius suauit̄ ꝯsolāte. ¶ Talia magis ꝛ magis occurrebāt speculatiue tractāda. sz̃ aliud tp̄s ꝛ aliū locum et postulant. Ipa tetigisse satis fuerit ¶ Finiamus tandē in oꝛone ꝛ aduētū spūsctī in nos de p̄cātes dicamus eidē. Ueni sctē spūs. qm̄ in die bona venim' ad te. reple tuoꝝ corda fideliū/ꝛ tui amoris in eis ignem accende/ quē ignez misit dñs in terrā ꝛ voluit vehementer accendi. vt celestib̃ desiderijs accēsi. fontē vite sitiamus ꝛ ad ip̄m veniamus. p̄stante eo q̃ est bñdictus in secula. Amen. ¶ Qm̄ dies penthecostes dies est iubileus gr̃e remissionis ꝛ indulgentie. rōnabilit̄ indulgentias nunciari solitas denūcio.

¶ Finit sermo factus coram ꝯcilio Constantien. p dominū Cancellariū Parisien. In die sancto penthecostes. vij. Julij. Anno dñi. M.cccc.xvi.

Incipit tractatus

p̄utilis ꝛ valde notabil' eiusdē mgr̃i Johis de Berson de p̄ñtib̃ dñi Jhu xbis.

A Venite ad me oēs q̃ laboratis ꝛ onerati estz̃ ꝛ reliq̃. ¶ Salutare nob ē frēs charissimi cuz oī veneratōe p̄dicare cū nulla tū possimus rōne cōp̄hendere/magnū hoc pietatis sacramentū qd̃ manifestū est in carnez apparuit in mundo. q̃ videlz ihs xp̄s venit in hunc mundū pctō/

Sermo de verbis dñi

res saluos facere ⁊ q̃rere qd̃ pierat. Venit
aũt non q̃lis erat a p̃ncipio creator ⁊ iudex
oĩuz scl'or. sz q̃lis nob cõgruebat sic̃ specio
sus forma p̃ filijs hoĩuz. ita copiosus ⁊ di/
ues in misericordia sup̃ oẽs q̃ inuocãt illũ.
Venit tanq̃z saluator p̃ pditis. redẽptor p
captiuis. rex p̃ militib. dñs p̃ suis. diues
p̃ pauplib. medic̃ p̃ egrotis. vbi sic̃ nulluz
ab infirmitate liber inuenit ita p̃ saluatiõe
oĩuz aduenit. Venit flos flor. dux mor ve
nic̃ena. fons pietat ⁊ gr̃e. patens domui
iacob/ĩ absolutõez pctõris ⁊ menstruate.
Venit tãq̃z doctor bonus. mgr̃ pi. p̃dica
tor ẋitatis ⁊ misericordie. mitis ⁊ hũil' cor/
de. Venit d̃ solio maiestat d̃ sinu dei p̃ris
⁊ qd̃ ibi hauserat de fonte pietat/ h̃ eructa/
uit nob. ¶ Et q̃d h̃ eẽ potuit nisi charitas?
Iõa est q̃ sola cõmouit viscera misericordie
dei nr̃i q̃ mitteret nob liberatorẽ ⁊ ppugto
rẽ q̃ liberaret nos d̃ fuitute dyaboli q̃ oppr̃
si eram. Testat h̃ apl's vbi ait. Propr̃ ni/
miã charitatẽ suã q̃ dilexit nos deus p̃ filiuz
suũ misit. Item. Propio filio suo nõ pepcit.
Hac charitate suaviter gẽte dei filius venit d̃ ce
lo. hac viter gẽte suspẽdi se p̃misit ĩ ligno. Hac
viter gẽte descẽdit vt suos educeret q̃ captiui
tenebant in iferno. ¶ Hãc iõe ⁊ ẋbo docu/
it ⁊ exẽplo ꝯfirmauit. ⁊ pp̃rij sanguis effu/
siõe signauit. Hãc significauit ⁊ loco. Ver
bo docuit cũ dixit. Diligite ĩimicos vr̃os
⁊c. Exẽplo ꝯfirmauit. cũ in cruce pẽdẽs p̃
suis etiã crucifixoribus orauit. Pat̃ ignõs
ig̃sce ill'/ qr̃ nesciũt q̃d faciũt. Sãguis effu
siõe ꝯfirmauit eã. qr̃ posuit aiaz suã p̃ ouj/
bus suis. ⁊ p̃ suo grege pi. pastor mori di/
gnat. ẽ. Designauit eã ⁊ loco cũ diceret Ve
nite ad me oẽs q̃ laborat ⁊ onerati est. Lo
cus g̃ charitat ipe ẽ. ¶ Sz discerne vtr̃ sue
h̃ ẽ diuĩe an nr̃e? Si dicam sue nulli h̃ du
biũ ẽ. In ipo em̃ hĩtat oĩs plenitudo diui/
nitat corpaliter. Si diuinitat ⁊ charitatis.
Hã de charitas ẽ. Si dicam nr̃e ꝯstat qr̃
charitat nr̃e loc ipe ẽ. Quis em̃ magis pri
mus ẽ saucio/aut q̃s magis diligi merek ab
ipo q̃z samaritan q̃ curauit eũ vino ⁊ oleo?
Ad eũdẽ g̃ locũ q̃si ad idẽ cẽtr̃ ꝯcurrit ex oĩ
pte/diuina charitas ⁊ hũana vt recte sit ipe
mediator dei ⁊ hoĩuz. hõ tps ihs. ¶ Qd̃ ele
gant designat ꝯuẽt ille dñi ⁊ moysi in sum
mitate mõt synai. cũ legit dñm ĩ mõtẽ de/
scẽdisse. ⁊ moysen ascẽdisse ad eũ. Quid p̃
mõtẽ istũ nisi hõ ille significat assũpt a ẋ/
bo ĩ vnitate p̃sone? Sz dñs sup̃ mõtẽ desce
dit. qr̃ vt hoĩez assumeret q̃si a sũmo celi fa/
stigio diuĩa se dig̃tio ĩclinauit. Moyses ãt
elect dñi ascẽdit. qr̃ oĩs elector deuotio ad
redẽptorẽ nr̃m se subleuat. vt ad ituitũ dei
p̃rigat. ¶ Illd̃ q̃z qd̃ de Hester regina legit
huic s̃nie opitulari videt. Rogatura Hester
p̃ ppl'o suo accedit ad regẽ sedẽtẽ ĩ throno.
videt gl'az ei ⁊ corruit. sz eleuat ⁊ osculat ẋ
gã aureã quã ipe tenebat manu. Rex sedẽs
in throno ẽ de p̃ cũct iudiciaria ptãte p̃si
dẽs. Regia eccl'iaz sctãz designat q̃ p̃ filijs
suis oĩb videlz fidelib deũ p̃iez inẽpellat.
Sz gl'az regis videẽs regia corruit. qr̃ maie/
statẽ diuinitat ꝯsideras eccl'ia expauescit.
Eãq̃z rex eleuat ⁊ ẋgã aureã ad ipaz extẽdit
qr̃ vt eccl'iaz suã ops de ad ꝯtẽplatõez di/
uinitat sue exaltet. necesse ẽ vt pauidã p̃us
p̃ amorẽ incarnatõnis filij sui corroboret.
Qz ãt p̃ ẋgã hũanitas xpi designet hẽm
in Psal. sic. Virgã ẋtu. tue ⁊c. Ac si apte di
cat. Hũanitatez tuã o xpe q̃ es ẋt p̃ris na
sci faciet dñs ex iudaico ppl'o Que ẋga bñ
aurea dr̃. qr̃ xpi hũanitas splẽdore sapie sin
gular rutilare credit. Rex g̃ ẋgã mãu tz sz
eã regia osculat. qr̃ hũanitatẽ quã de p̃ si/
bi p̃sona filij vniẽs q̃si mãu strĩxit. hãc ec
clesia fideliũ ꝯfessiõis sue labijs dulcit tan
git. ¶ Ad hũc igit locũ charitas h̃ ẽ ad seip B
saz. charitas ipa nos vocat vt in charitate
radicati ⁊ fũdati/charitatẽ teneam/ ⁊ cha
ritatẽ diligam. Dic g̃ Venite ad me oẽs ⁊c
Vox ista ẽ vocãt. inuitãt. suadẽt. hortan
tis. rogãtis. ⁊ h̃ totũ p̃ nr̃a salute. Cũ ei bo
nor nr̃or nõ egeat vult tũ suã nob demon
strare charitatẽ ⁊ btitudinẽ cõicare. Iõ est
q̃ nos vocat ad regnũ. iuitat ad ꝯuiuiũ. qd̃
electis oĩb patũ ẽ ab origie mũdi. Vocat
elõgatos. iuitat ieiunos. suadet volẽtib. iu
bet nolẽtib. hortat lassos. cogit iuitos. oĩ/
bus g̃ in cõe dic̃. Venite ad me oẽs ⁊c. ¶ O
q̃z stupẽda pietas. q̃z mira dei dig̃tio. quez
rogare debuim vt nos recipe dig̃ret. ab ip
so rogamur vt ad eũ veire dignemur. Qua
in re q̃d alid̃ q̃z p̃ma illa gr̃a quã nullus ho
minũ p̃mereri põt/cõmẽdat? Primã gr̃az
dico q̃ p̃fidos ⁊ nõ credentes reducit ad fi/
dem. puersos ⁊ maleviuentes ꝯuertit ad re
ligionez. p̃tesos ⁊ negligẽtes accẽdit ad de/
uotiõez. Iõa est gratuitũ bñficiũ dei. p̃flu/
ens ex illa ineffabili benignitate dñi iesu. ⁊
ex intimis visceribus charitatis eius. Iõa ẽ
cui nll'a scelera horrida. nll'a pctã magna.
nulla consuetudinum vincula dura. nulla

difficultatū claustra innia sunt Ipa nos p
uenit vt bonū velimus. Ipa subsequit vt
possim⁹ Ipa stātes roborat ne cadāt. Ipa
currētes expedit vt alacri⁹ currāt. Ipa iacē
tes cōpellit vt surgāt ꝺ lacu miserie ⁊ de lu
to fecis. Ipa q̄driduanū mortuū nō solū re
suscitat. sz et⁹ etiā soroes. i. aie affect⁹ ꝓcitat
vt p fratre resuscitādo intercedāt. Ipaz nll'a
volūtas. nullū meritū. deuotio nll'a pcedit
sz spōte venit. īdebita venit. ac p ꝶ totū ho
minē iure vēdicat sibi. Oportet nāq̄z vt acce
pto dei bnficio tā gtuito ⁊ taz mag̃/ vt totū
hoiez īnouauerit. ⁊ q̄si alterādo ipm muta
uerit. Ex eo qꝺ erat ī id qꝺ añ ñ erat. ꝶ ē de
īiusto iustuz. de ñ sctō ī sctm. de pctōre ī in
nocētē. totū ⁊ ex toto se hō ad gras repēdē
das ꝓuertat. ⁊ neq̄q̄z gre dei ingt⁹ pmāeat.
Gratū āt ꝓtacit existere ē ad bōa agēda se ī
cessant exercere Qn⁹ em gt⁹ esse ꝓuicit q̄s
q̄s mādat⁹ ei⁹ q̄ graz dedit/ adhuc reluctat
¶ Sz si ois nra grarū actio/ dei ē ꝺ dat⁹ bn
ficijs laudatio. de dādis adhuc siue in hac
vita siue ī futura q̄ mihi erit spes ⁊ fiducia?
Quib⁹ deniq̄z merit⁹ ꝓārā de malo custodi
am. in bono ꝓstātiā. finē bonū ⁊ vitā eternā.
Hecq̄z ei dabunt īmerito/ sz vñ iā merēt ea
possiz ñ video. Sz scio q̄d faciā. Accepto
fm ppha spū gre ⁊ pcū. gre vt bōa īchoē.
pcū vt assiduis deo pcib⁹ īchoata cōmēdē.
et ide iā ordiar facere mihi amicos pcib⁹ ī
de essis q̄ me recipiāt in eterna tabernacula.
Quid em si siue alienis siue ppriis meritis
adipiscar dūmō adipiscar regnū celoz. sur
gā. pide ⁊ circūibo ciuitatē. q̄rā sicubi īue
niā viz iustū ⁊ sctm bonis pollētē moriby.
placētē deo. sctm dilectū. Ipi⁹ me oroniby
cōmēdabo. vt qꝺ meis merit⁹ nō valeo/ ei⁹
asseqr pōcinio. Querā debīc in miliby ma
rū sctāz sivspiā īuenire potuero spōsaz dñi
mei. amicā regis eterni. Ipi me potissimum
cōmēdabo. ipi adherebo/ sz ⁊ obseqr adole
scentul'ei⁹ vt īdignitas mea q̄ p se iuste de
spicit. illaz q̄ spōse familiares sunt meritis
puehat. ¶ Egrediar āt adhuc ⁊ ꝓtueboz ce
lestē illā curiā. ꝓuētus illos scissimos q̄ assi
stūt dñatori vniuerse trē. ⁊ hic q̄dē lerant il
li btōz spiritū ordies. illic ꝓ gaudēt aie
sctōz q̄ xpi vestigia sunt secuti q̄s in septez
gdiby sacrosctā distinguit eccl'a. Clamabo
ita ad eos p diē ⁊ noctez. orabo p me ⁊ pa
micis meis postulans vt intercessiōes sctāz
oīuz celestiū ꝓtutū ⁊ sctōz patriarchaz ⁊ ce
tera vbq̄z sentiam⁹. Īnuocabo nihilomi
nus singulos q̄sq̄z sanctoz spālit. q̄z mihi
⁊ noticia maior ⁊ mēoria crebrior. ⁊ intercē
sio assuetior ē. nā sic de claritate ⁊ gl'ia/ ita ꝺ
pietate. misericordia ⁊ charitate oīuz mihi
ꝓstat. vtputo q̄ etiā gaudēt sup vno pctōre
pniaz agēte. ¶ Ecce āt sup oēz gl'iam sctōz
sup oēs choros ādeloz exaltatā ꝓsidero sā
ctā dei genitricē Mariā. pditoz repatricē.
exulum reducē. mrez ⁊ dñaz oīum xpianoꝝ
rū. Hec ē illa gl'iosa ⁊ felix Maria. q̄ in ipo
sacratissimo sctē trinitatis triclinio assistit
pata votis poscentiū. tāto potētioz ad iuue
niendū q̄to pntioz ad intuēdū ipm fon
tē misericordie. Ad hāc igit medullitus ꝓfu
giam. ad ipaz tota ꝓtute clamabo. ad ipam
suspirabo gemēs ⁊ flēs in hac lachrymarū
valle. sciēs q̄z potēs ē ⁊ efficax apud dñato
rē celi ⁊ terre. ⁊ si locuta fuerit p me ꝓbū ni
hil ē qꝺ possit ei denegare dilectissim⁹ fili⁹
ei⁹ ¶ Licet adhuc mētis oc'os attollere. ac
de pfundo laci ⁊ de luto fecis q̄lit cūq̄z aciē
dirigere in illud incōphēsibile diuīe clarita
tis archanū. ⁊ ꝓsiderare diligent vtq̄z ne eti
am ibi sit/ imo ne vl' ibi desit q̄ p me intēce
dere possit. Tres illic ꝓtuoz ī vna deitate
psonas īdiuisas ī essentia. īdifferētes in po
tētia. pares ī ꝓtute. eq̄les ī benignitate. Et
cū psonaz nll'a sit posterior alia. nulla īferi
or aut īdignior. duas tū ex eis filiū videlz
⁊ sp̄ñ sctm ag̃sco intercedere p me miro ⁊ īef
fabili mō. ad deū pīez oīpotētē. Uñ ⁊ vtq̄z
aduocati nomē obtinuit testāte ipa ꝓtate
⁊ dicēte de spū sctō. Rogabo pīez meū ⁊ a
liū paclitū dabit vob spm ꝓtatis. Et itez
alio loco dic scptura de filio. Aduocatū ha
bem⁹ apud pīez ihm xpm iustū. ¶ Qz autē
idē fili⁹ intercedat p nob sic asserit apl's Xps
iesus q̄ est ad dexterā pīis. qui etiā interpel
lat p nobis. Iustum em est vt medicus p
egrotis. aduocatus p derelictis. frater pro
fratribus. caput p mēbris. pōtifex p ppl'o
suo īterpellet. Venite ad me oēs ⁊c. Ipm
ꝓo ad pīem p nobis interpellare ē cicatri
ces ⁊ q̄le gen⁹ mortis sustinuit p nobis pī
no vultui q̄si cōmēorādo īcessabilit demō
strare. ¶ Qz itē spūs oret p nobis sic dicit
apl's. Sil'r aūt ⁊ spūs adiuuat īfirmitates
nras. Haz q̄d oremus sic oportet nescim⁹. sz
ipe spūs postulat p nobis gemitib⁹ inenar
rabilib⁹. Et alibi. Spūsāctus deū postu
lat p sanctis. Ipm ꝓo p nobis postulare ⁊
ineffabilit gemere. est postulatōes ⁊ gemi
tus nros q̄s ipo inspirante fundimus deo

Sermo de verbis dñi

D pri⁊ filio ac sibi ineffabilit acceptabiles red-
dere. ¶ Ecce p me orat omis eccl'a sctōr. p
me orāt oēs chori ageloꝝ. p me intercedit
pissima ꝗgo maria mūdi sal⁹ ⁊ dña. p me
intepellat vnigenit⁹ dei fili⁹. p me postulat
spūsctūs. ⁊ sol⁹ pī potit aduersuz me clau-
dere viscera mificordie sue? Absit. ¶ Eius
ꝗppe natura bonitas. et⁹ op⁹ mificordia ē.
et⁹ naturale ⁊ ppriū ē miferi sp ⁊ pcere. Ip
suys denicz vocē illa ad Moysen. Clama-
būt inqt ad me. ⁊ ego exaudiā eos. qz mifi-
cus suz. Certe cū tales ac tātos habeā pa-
tronos ⁊ aduocatos intercessores ⁊ adiuto-
res. quē tiebo? Nōne dign⁹ ero. vel potius
nōne ipi digni erūt vt p eos ⁊ ppt eos obti-
neā q̄cūcz petiero grāz. ⁊ grāz. p grā? Su-
per na etēm pietas q̄ p mā grāz dedit. i. bo-
nū velle/dabit ⁊ pficere. p bōa voluntate. i.
grāz. p grā. scdāz. p p mā. addat ⁊ pseueran-
tiā. i. grāz terciā. p scdā. ⁊ in mificordia et⁹
subsequet me oibꝫ dicbꝫ vite mee. Ad extre-
mū ꝗo grāz ⁊ gl'az dabit dñs. grāz boni fi-
nis. gl'iaz etne btitudīs. ¶ Ubi notāduz q
vna q̄libet bōa opatio nra ⁊ regtiatoria est
pteritoꝝ ⁊ meritoria futuroꝝ dei donoꝝ. fu-
turoꝝ incz tā in pñti q̄z in futura vita. Qd
satz exp mere videt pz. lxix. titul⁹ q̄ inscribit
psalm⁹ Dauid in remōratōe q saluū fecit
eū dñs. Psalm⁹ bona opatōez significat. q
opatio fieri dī in remōratōe q saluū eū fec
dñs. i. in grārūactōe. In cui⁹ tm psalmi fi-
ne sctū ē. Adiutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ es
tu. adiutor videlz ad grāz. liberator a corru-
ptiōe ad gl'iaz capescēdā. Sic g pctm ali-
qd/pēa ē pcti pcedētis/⁊ causa subsequētz/
ita e regiōe ꝗt⁹ ē donū ꝗtutz pcedētz/⁊ cau-
sa subsequētz. ⁊ nihilomin⁹ vtriuscz tā ꝗtu-
tis videlz q̄z pcti retributio manet in etnū.
Ecce q̄bꝫ meritz ⁊ q̄bꝫ modis obtinere pos
E sum regnū celoꝝ. ¶ Sz obsistet fortassis ā-
tiqu⁹ ille aduersari⁹. ⁊ calūniabit iniustū ē
vt alienis pcibꝫ ⁊ nō ppriis opibꝫ q̄scz sal-
uet. Ad ꝗbū istud fateor expauescerez. nisi
magna mea merita recognoscerē. Habeo aūt
duo merita magna ⁊ valida ⁊ merito. p his
ingrediar in locū tabernaculi ad mirabil' vs-
cz ad domū dei. ¶ Et p mū q̄dem ē dñi mei
passio. Scdm ꝗo mei ē. ⁊ ipi⁹ opatio. etiā
si minimū q̄d opat⁹ fuero. Etiā si vel vnū
in fine vite gemitū edidero. Quacūcz inqt
hora pctōr ingemuerit saluus erit. Primuz
op⁹ opat⁹ ē dñs meus. p me ⁊ sine me. ⁊ qz
merito et⁹ ipe nō eguit/mihi dedit. Scdm
opus opat mecū ⁊ in me ⁊ et⁹ meritū mihi
totū dat. ac. p eo ⁊ pmiū dabit. Alt⁊ ita vez
est q electi deo dicūt. Dia ei opa nra opat⁹
es nob. Primū meritū i. nua mihi regni ce-
lestis reserat. Scdm in btitudie sedē co-
cat. ¶ De pmo scriptū ē. Occisus es et redē-
misti nos deo in sanguine tuo/⁊ fecisti nos
deo nro regnū ⁊ sacerdotes ⁊ regnabūt su-
per terrā/terrā vtiqz viuentiū. Item xpus p
pctis nris mortu⁹ ē. iust⁹ p iniustis vt nos
offerret deo. Et mgr Petrus in sententijs.
Nō potuit patefieri regni adit⁹. ⁊ fieri sal⁹
nisi p mortē vnigeniti cui⁹ tāta fuit humili-
tas ⁊ patia. vt merito et⁹ patuerit in eū cre-
dētibꝫ regni adit⁹. ¶ De scdo scptū ē. Unus
q̄scz ppriā mercedē accipiet fm suū labo-
rē. Et alibi. Dis mificordia locū vnicuicz
tribuit fm meritū opez suoꝝ. ⁊ fm intelle-
ctū pegrinatōis eius. Bñ aūt dī fm intel-
lectū pegrinatōis et⁹ qz fm q magz aut mi-
nus se h pegrinū esse q̄scz intelligit. ⁊ iuxta
intellectū/veraz patriā inqrit fm h magis
aut min⁹ in regno claritatis hēbit. Attm q
vel vltimus erit in regno (vtpote q illud si-
bi q̄sierit vno solo gemitu vel vno aq̄ fri-
gidē potu) scimus q tantā gl'az hēbit q̄tā
nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit nec in cor
hoīs ascēdit. ¶ Quid āt putas illi erit q a p
mo māe in vinea dñi laborās sustinuit pō
dus diei ⁊ estus. ⁊ in celo reposuit sudores
suos? Hoc inestimabile ē. Cū g mihi meri-
ta ad regni aptōez suppetāt ⁊ ad sedis col-
locatōez. q̄d ē iā vñ desperare habeā pfktim
cū ad thronū gl'ie tātis intercessoribꝫ q̄tos
sup memorauī fultus accedā. ¶ Hoc in me
frēs ex voce cuiuslibet electi⁊ dilecti deo nō
psumptuosa arrogātia. sz pia ⁊ hūili ofide-
ti trāffiguraui. q me indicta sequāt igno-
rans. sz de diuia mificordia nō desperās.
Nō em his puerez me diffinio qd q̄dē so-
lus nouit deus sz modū pscribo q puenire
debeat oīs dei electus. Hec ⁊ his sil'ia dya-
bolo temptāti ⁊ pctm sue diffidētie vel de-
speratōnis ingerere volēti soleo rndere. ne
qn pualeat inimicus me⁹ sup me. Alt si qn
me cogitatio in ospectu diuine maiestatis
rapuerit ibi certe longe aliter pcedo. qz tūc
me puluerē cinerēcz esse recognosco. Tūc
me peccatorem miserrimum ⁊ supplicio di-
gnissimū pfiteor ⁊ cum omni reuerētia ve-
niam deprecor. Tunc quasi sup terrā sto ⁊
alas submitro quas in altercatiōe dyaboli
q̄si in celo volās extēsas tenco. vt p ⁊ corā

diabolo erectus inueniar. ⁊ humilis coram deo.
F ¶ Hunc autem ad exponenda ꝓba dñica reuertamur. Venite inquit ad me omnes q̃ la. ⁊ onerati estis ⁊c. Quid dulcior nobis hac voce dñi vocantis ⁊ invitantis nos fres charissimi? Videamus igit fres vocationes nr̃as. sequamur vocantem vt mereamur cum q̃ nos vocauit in regno suo videre. Sz q̃d agimus. Humq̃d vocationum modos ꝑtermittimus? mime. Hæ vtilitatis nõ modicũ afferunt si sciãtur. ¶ Sunt ꝓ tres moi q̃bus a dño vocamur. ⁊ ad dñm vocamur. Afflictio. cõmonitio. inspiratio. Cõmonitio fit extrinsecus. inspiratio autem intrinsecus. afflictio ꝓ vtrobiq̃z. Afflictio tm̃ alia fit in rebus. alia in corpe. alia in mente. Afflictio in rebus ẽ pauptas. Afflictio in corpe infirmitas. Afflictio in mente puersitas. ¶ Hunc de singul' videamus. Sunt nempe nonnulli q̃ in hoc mundo nihil diuitiarum habent. Sunt q̃ hipm quod hunt ampliare volunt ⁊ nõ valent. Duris vtriq̃z laboribus ardent insistunt. oi studio acq̃rendis rebus inseruiunt. ⁊ tm̃ casso labore deficiunt. Nihil in mundo ꝑter pspitates ⁊ glias q̃runt. ⁊ nihil in mundo ꝑter aduersitates ⁊ molestias inueniunt. Cumq̃z nego cient ⁊ deficiant. conent surgere ⁊ sp cadant. tanto facilius quãq̃z ad dñm ꝓuertunt. q̃to in rebus mundi nunq̃z pspant. ¶ Sunt alij q̃ repentina infirmitate correpti vel longa egritudine pssi. eo celerius ad sanitatem cordis redeunt q̃ de sanitate corpis q̃si desperati sunt. Generale namq̃z est omibus vt cum infirmari cepint/tunc sancti esse vel fuisse velit. ⁊ tunc deum inuocare incipiunt quem ꝓius audire nolebant etiam vocantem. Hinc p Psal. dr. Multiplicate sunt infirmitates eorum postea accelerauerunt. ¶ Nos ad bonum sua pauptas. illos sua pducit infirmitas. q̃ si pauperes ⁊ infirmi nõ fuissent/in malo suo fortassis sp durarent Quos aperte puer ille egyptius significat. q̃ cum ex amalechitibus ciuitatem Dauid depdantibus venerat. sz eisdem cum ꝑda reuertentibus eger in via remansit. ⁊ p triduum nihil omino cibi vel potus gustauerat. Quem Dauid reppit ⁊ cibum ⁊ potum tribuit ⁊ eius ducatu hostes interfecit. Amalechite ciuitatem Dauid destruunt qm̃ scl'i huius amatores imaginem dei i semetipis p p̃ua opa polluunt. Cum ꝑda reuertunt qm̃ etiam in mala sua opationes pspant. Puer egyptius eger in via remanet cum pctor aliq̃s a scl'i felicitatibus multimoda aduersitate repellit. Tribus diebus puer ille incibat remansit. Per tres dies significat. vident tres psperitatum spes. q̃s amatores mundi ad cumulum dãnationis sue plerumq̃z sortiunt. dignitas. s. nobilitas ⁊ diuitie. Puer g̃ieiunus remanet cum pctor dignitatem. nobilitatem. ⁊ diuitias q̃bus delectari possit nõ hz. Quem Dauid repit. cibo q̃z ac potu reficit. q̃ hmõi pctorem ips misericordit ad se trahit eiq̃z suauem delitias ipartit. Eum ꝓ Dauid exercitus sui duce ꝓstituit. q̃ nonnumq̃z ꝓtigit vt hõ q̃ paup in seculo fuerat locum regimis int religiosos accipiat. Qui eos ⁊ a q̃bus despectus fuerat interficit cum gladio ꝓbi dei exerto. lubricos q̃sq̃z ⁊ carnales q̃bus in mundo egri non potuit/a p̃ua sua opationes ꝓbis ⁊ exemplis occidit. ¶ Sic nimiq̃z ops deus frequent ⁊ q̃si ex ꝓsuetudine pietatis sue stulta mundi eligit vt ꝓfundat sapientes. ⁊ infirma mundi eligit vt ꝓfundat fortia. ⁊ ignobilia ⁊ ꝓtemptibilia eligit. ⁊ ea q̃ non sunt/vt ea q̃ sunt destruat. ¶ Hinc in parabola veritatis dr. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis. ⁊ pauperes ac debiles. cecos ⁊ claudos cõpelle intrare. Qui autem sunt pauperes ⁊ debiles iam satis dictum est. Videamus mo q̃ sint ceci ⁊ claudi. ¶ Ceci B
⁊ claudi vident mihi ptinere ad terciam afflictionis spem. quam sup distinguendo notamus puersitatem. Quare autem duplici signat noie? puto ꝓpter duo genera hoium secularium videlz ⁊ claustralium. Ceci sunt q̃ lumen ꝓfitatis nõ videt nec videre appetunt. Claudi sunt ⁊ nõ ceci q̃ lumen ꝓfitatis q̃dem videt. sz corruptõis sue pondere ꝓcti rectos in opatione gressus figere nõ valet. Per cecos secularis accipe q̃ oculo rõnis carentes ⁊ suam sensualitatem sequentes nescierunt neq̃z intellexerunt in tenebris ambulant. ⁊ nolunt intelligere vt bñ agant. Per claudos claustrales intelligere q̃ assidua lectone ⁊ iugi meditatione docti videt. i. discernunt inter bonum ⁊ malum. inter sanctum ⁊ ꝓphanum. sed tamen captiui ducunt in legem peccati. ac p hoc claudicant in viis dñi. ¶ Quomo autem hos vl' illos ad deum sua trahit puersitas? Quid ꝓ est puersitas? Et nunq̃d peruersitas ẽ afflictio? Breuiter accipe. Peruersitas in hoc loco ẽ mala ꝓscia. Hanc puersitatem afflictorem esse nullus ignorat. nisi qui stimulos mordentis. pungentis. ⁊ tumultuantis ꝓscie non sentit. Quid itaq̃z tam ad aratrum trahendum ⁊ retro non aspiciendum q̃z pungens ꝓscie stimulus vrget. durum est ꝓ hunc stimulum calcitare. Hunq̃z pacem ⁊ salutem habet q̃ recalcitrat. sed ꝓtundit ⁊ confundit pcutit ⁊

Sermo de verbis dñi

affligit donec acḡescat. Conscīam sequere si vis saluus esse. Qui sequit eā. nec errare poterit nec timere. Qui nō sequit ipe sibi testimoniū reddit q damnatus sit. Conscia eim sua iudicabit cuz in nouissimo die. Inspiciamus tñ p erēpla si placet q̄liter ad cōuersionē ducat quēq̄ mala ꝓscia. Cōtingit plerūq̄ vt secularīū aliq̄s mole grauatus criminū. q nunq̄ voluit pctis ponere modū. q̄ guatus ē in malicia ⁊ sp pualuit ī vanitate sua. tandē aliqñ ad cor redeat. ⁊ ipaz nimia puersitatē ⁊ puersaz nimietatē scelez suoz horrere incipiat. Cūq̄ cepit cogitare mala q̄ gessit ⁊ mala q̄ meruit q̄ execrādus sit corā deo. ⁊ q̄ dānandus corā mūdo. q̄ districtus iudex veniat ⁊ q̄ terribilit pctōres puniat. Cū hec inq̄ ⁊ his sil'ia reuoluere ⁊ replicare sibi cepit ī corde suo/ q̄ta putas vndaz flumina sup ꝓscie nauē tūc irruant? Quid ni ꝓq̄sset ⁊ ꝓfringat pcellis saluberit furētib nauis illa. ⁊ peat a via sua pessima ⁊ a vita sua neḡssima vt eo resipiscat ⁊ reuiuiscat melius q̄ salubrius perijt. Hinc pr̄ ad filiū stulte iracūdū. Frat tuus mortuus erat ⁊ reuixit. pierat ⁊ inuētus ē. Hic ergo tal' cū ad puersionez venerit eo ppēsi semp satagit deo fuire q̄ se meminit neḡus cecidisse. sicq̄ fit vt sua cuz puersitas apud deū pmoneat. dū cuz semp acriori pnia deploraz. Cōtigit itez q claustraliū aliq̄s spū pulsatus ūuidie vl' ire curiositatis vel inepte leticie seu alteri cuiuslibet vicij dū resiste re neglexerit. ⁊ lōga dissil'atōne assuefactus in vicio vires auxerit inimico pmittēte ꝏ cadat in culpā luxurie vl' alicuius guiozis. Solet nāq̄ supna districtio pctm aliq̄tiēs punire pctō. vt q̄ in sordib ē/ sordescat adhuc. ⁊ sit sup modū peccās pctm q̄ diuinū p̄mitus noluit fuare mādatū. Qd tñ ⁊ in electis occasio ē correctōis. ⁊ in reprob cumulus dānatōis. Cū igit hō q̄ hmōi ē reatū suū videt. nōne angit ⁊ affligit a ppa cōscia ꝓuictus ⁊ ꝓfusus. Nōne tandē ꝓfusio illa adducet iusticiā. ⁊ afflictio talis alleuiabit ꝓscias? Corriget eā dē maius pctm. qd̄ est pena pcedētiū vicioz. ⁊ occasiōe illius corriget ⁊ leuiora vicia q̄ fuerūt causa illi pctī. Sic nimiz mirabilit cūcta disponēte deo/ electis suis oia coopant in bonum. nō solū bona/ sz ⁊ mala q̄ facīūt. qz q̄ stādo segnes esse poterāt/ cadere pmittunt vt feruētes fiāt ⁊ magis cecidisse q̄ stetisse pdest cū damnū ruine luctib vberiorib recōpēsent. ¶ Iā vo scēs diuinaz vocationū modus ē (vt sup diximus) cōmonitio quā tripliciter fieri diffinimus. Fit eim commonitio p miracula signoz. p erēpla bonoz. ⁊ p ꝓba doctoz. Doctores aūt in h̄ loco accipimus oēs cuiuscūq̄ etatis vel ordinis a quib verbū salutis audimus. ¶ Per miracula igit vocant q̄ exhibito vl' in se vl' in alijs visibili miraculo ꝓuertunt ad dominū. In se vt cecus natus. In alijs vt Nicodemus q̄ venit ad ih̄m nocte. Nemo eim inquit pōt hec signa facere q̄ tu facis. In se quippe nullū recepisse signū inuenit. ¶ Per erēpla vocant q̄ ad aspectū vel auditū siue etiā ad mēoriā alicuius viri religiosi ex his quos pñs adhuc seculum in carne retinet/ vel futuz iā exutos corpe suscepit/ aīo accēdit atz ꝓtutes q̄b illū effulsisse meminit p viribz imitari pponit. ¶ Per ꝓba doctoruz vocant q̄ viua voce p̄dicantiū edificant ⁊ ad celeste edificiū coaptant. O q̄ mirādar tremēda sup nos ē dei dispensatio. in h̄ vocatōis articulo. Enūuero/ multis dat ꝓbū p̄dicatōis bono suo/ multis dat malo suo. Sic ⁊ multis subtrahit bono suo. ⁊ multis subtrahit malo suo. ¶ Illis dat bono suo/ qui cū gaudio suscipiūt ꝓbū/ ⁊ fructū afferūt ī patiētia. Illis dat malo suo/ q̄ audiūt voluntatē dñi sui/ ⁊ nō curāt facere digna. Illis subtrahit bono suo/ q̄ possent exinde nisi subtraheret supbire vel fastidire aut etiam ꝓtēnere. ac p h̄ grauius iudiciū incurrere. Illis subtrahit malo suo/ q̄ vel ppter sua vel ppter aliena pctā illud audire non merent. q̄ si audirēt a sua fortassis p̄uitate corrigerent. ¶ O q̄ infelices sunt q̄ ꝓbum dei audire nō pñt. O q̄ infeliciores q̄ etiā nōūt. O q̄ infelicissimi q̄ ⁊ oderūt. Deprimis scriptū ē. impedimēta mūdi fecerunt eos miseros. De scōis. ppl's eim ad iracundiā puocās ē. ⁊ filij mēdaces. filij nolentes audire legē dei. De tercijs. insipiētes ⁊ maligni oderūt sapiaz. Et itez. Despexist oē ꝓsiliū meuz. ¶ Primi iudicabunt vt negligētes serui. Secī vt ꝓtemnētes inimici. Tercij vt ꝓtemnētes inimici. ¶ Primis q̄libet hō loq pōt absq̄ scrupulo. Secūdis nullus ex facili debet nisi q̄ vel ppt amicicia aut affinitatē aut aliq̄d hmōi se ab eis exaudiri p̄sumit. Si ei me nō exaudiri cōsidero/ reus ero si margaritas ante porcos sparsero. Tercijs q̄ ꝓbū dei subtrahit. male nō facit. qz ex h̄ saluti eoz puidet/ quam

r si ex toto efficere nõ valet. tñ hip̃m q̃si sa/
lus qd ex nõ audito ꝓbo ac p h nõ ꝓtẽpto/
I min̄ dãnat. ¶ Hinc ẽ q̃ qñ cũ iudeis nos
loq̃ tigerit. ꝓfusioni magis eoꝝ q̃ ꝓuersi
oni dãnãdo operã dam̄. qz de ꝓuersiõe
coꝝ q̃d. nõ despamus. Et de his bacten̄
¶ Tercius ãt diuiaꝝ vocationũ modus est
ispiratio. quã mltis modis fieri ꝓstat. Fit
nãq; timore. amore. pudore. cõpũctõe. deuo/
tione. intelligẽtia. sapia. datõe. redditõe. au
gmẽtatõe r ꝓsũmatõe cuiuslibet gre. Que
(qm̄ ad alia pperam̄) singillatim euoluere su
persedem̄. Hoc solũ cõmonem̄. q̃ h sola
vocatio p se suffic̃ ad ꝓuertendũ hoiez. cete
raꝝ nulla sine ista aliq̃d valet. Fremat mũ/
dus. p̃mat corpus. tumultuet ꝓscia. choru
scẽt miracla. appareãt exẽpla. addant r do
ctoꝝ ꝓba. magis p hec blasphemie. murmu
ratões. ꝓtẽptus r irrisiões. detractões r p/
secutõnes. q̃q; gre aut virtutes suscitabunt.
K ¶ His itaq; de vocationũ modis tãq; p ex
cessum dictis ad ppositũ redeam̄ Venite
inq̃t dñs ad me rc. Cogitãti mihi q̃d sibi
dñs voluerit in h ꝓbo venite. Occurrit sen
tentia bti Bern̄. in fmõe sup Can̄. cãti. ꝛc.
ca. sic dicẽt. O ñde mihi facie tuã. Ad q̃d?
vt mihi videt se magis oñdere vult. Ita ẽ.
videri vult. nõ videre. Quid em̄ ille nõ vi/
det? Ita frẽs ꝓsus ita mihi videt. Et in h
loco q̃ ipe poti̇ venire velle ad nos q̃q; nos
ad eũ insinuet. vtrũq; tñ necessariũ ẽ ad et
nã salutẽ. sz suũ venire nr̄m p̃cedere. nemo
sane mẽtis igrat. Est em̄ suũ/ nr̄i causa. sic
r fit nr̄i causa. Et em̄ nisi ipe venerit ad nos
nos nũq; veniem̄ ad eũ. ¶ Sz q̃d dicim̄.
Quõ veit q̃ vbiq; ẽ. Quõ venire põt q̃ nus
q̃q; deest? Quõ etiã veniem̄ ad eũ q̃ immobi/
lit r immutabilit ẽ sup̃ oia r ifra oia. itra oia
r extra oia? Utrũq; mirabile ẽ. s. q̃ veit ipe
ad nos. r q̃ nos venim̄ ad ipm. Sz videa
mus quõ fiat q̃d fieri oimodis ꝓstat. Et p
mo de aduẽtu ipius ad nos. ¶ Aduẽtus ip
sius q̃dripitus ẽ. Aduẽtus incarnatõnis.
aduẽtus dispẽsatõis. aduẽt̄ aduocatiõis.
aduẽtus vltie retributõis. Prim̄ in pleni/
tudie tẽpoꝝ. Secõs i cordib electoꝝ. Ter
cius in cuiuslibet hois morte. Quartus in
nouissimo die ¶ De eo quẽ secõo loco posui
mus aduẽtu. s. dispẽsatõis/ nũc agere inten
dim̄ ceteris omissis. Venit itaq; dñs ad
nos vl in nos dispẽsatiue cũ mẽtes nr̄as il
luminat accendit r replet sui amoris igne.
Tũc ꝛo eũ in nos venisse dicim̄ cũ intẽsi/
orẽ solito scti desiderij feruorẽ in corde sen/
tim̄. Et q̃to feruẽtiores sum̄ tãto eũ p̃ñ/
tiorẽ credim̄. ¶ Venit cũ mẽti aspirat r vo
cẽ eius audis. sz nõ scis vñ veniat aut q̃ va
dat. Vocẽ audis/ qz gram sentis. sz nescis
vñ veniat. qz nõ discernis vtq; de iudicio se
ueritatis. an de ppiciatorio bonitatis gra
pcedat. Nescis q̃z q̃ vadat. qz nõ intelligis
ad quẽ finẽ tẽdat. Si ãt p eo q̃ scire te pu
tas q̃ vadat. qz sentis q̃ in coꝝ tuuꝝ vadat/
ꝓtẽtiosius q̃rere ĩsistas r vñ veniat. Sane
me aliud rñdere posse nõ pfiteor. nisi q̃ de
eo cordis loco vbi nõ sentit pcedit ad eum
cordis locũ vbi sentiat. Nõ em̄ de exteriori
bus cuiusq; loci sedib q̃si localit aduenies
ingredit. sic nec de interioribꝫ aĩe succesſibꝫ
q̃si tpalit oriens egredit. sz incõmutabil in
se manẽs ab inexpiẽtia cordis ad expiẽtiaꝝ
eius pdit. vel certe de p̃ñtia potẽtie q̃ vbiq;
est/ veniẽs ad p̃ñtiã gre q̃ nũc adest/ nũc ab
est trãsit. ¶ Est tñ r aliud q̃d de aduẽtu ei̇ L
sic r de recessu ei̇ figuralit dici possit. Ve/
nit siq̃dẽ ad nos duob modis. r duobus
modis recedit. venit cũ accedit vl apparet.
recedit cũ abit vl euanescit. Q̃d cũq; venit
vl recedit/ de loco ad locũ gdati trãsit. Q̃d
ꝓo apparet vel euanescit/ ex ĩprouiso se no/
stris aspectib igerit vel eripit. Euanescere
aũt ẽ nõ ad nihilũ redigi. sz ab aspectu repẽ
te subtrahi sic de dño scptũ est. Et ipe eua/
nuit ab oculi eoꝝ. ¶ Venit itaq; dñs ad nos
cum diuino nos exercitio ad ꝓtutes erudit.
Apparet nob/ cũ intelligẽtiã sacre scpture
q̃q; etiã nõ meditãtib inuehit. siue cum
subito lumẽ mire suauitatis ifundit. Eua/
nescit cũ nos inopinate in manib aduersa
rij derelinq̃t. Cũ euanescit. mõs cadẽs de/
fluit r saxũ trãsferit de loco suo. qz robustus
q̃q; q̃ mõti ppt ꝓtutũ altitudinẽ. r saxo p
pter firmitatẽ cõpabilis erat. magna r subi
ta tẽptatõe psternit. Cũ recedit paulati ter
ra alluuiõe ꝓsumit. qz ifirmus terre ppt de
iectõez vite cõpabilis. exigua sz assidua tri/
bulatõe frãgit. Veniẽs aũt siue appareus
subito letificat coꝝ hois. r p multitudie mi
serationũ suaꝝ iplet oẽ aĩal bñdictiõe/ r ex/
pectat suis sctis monitis/ factis nos rñde
redebere. Uñ necesse est frẽs charissimi vt
occurram̄ obuiã ei. ¶ Ecce audistis q̃liter D
ad nos venit. q̃lit nos vocat. q̃lẽ mificor/
diã mificordia ĩdignis p̃rogat. Ecce nũc
tp̃s acceptabile. ecce nũc dies salutis r tp̃s
miserẽdi eius. Scriptũ q̃ppe ẽ Benign̄ ẽ

cm̃ spūs sapie. benignus ⁊ suauis ē spūs sā
ctus. spūs tuus o sapia q̃ ex ore altissimi p
dijsti dissimulās pcā hoīuz ppt penitētiā
⁊ delēs ea ppt pniam. ¶ Sz qd? Si beni
gnus ē/ nūqd in ētnū benignus erit? Erit
quidē/ sz nō illis q̃ audituri sunt. Ite male
dicti in ignē ētnū. Hā subiecit scriptura.
Et nō liberabit maledictum a labūs suis.
Quisqs cm̃ maledictū extremū subierit. qz
benignitatē spūsscti in pnti ꝓtempsit. dein
ceps ꝓ per spm̃ sapie. nec p ipam libera
bit sapiaz. qz nec passio xpi/ nec infusio gre
spūsscti/ illi vnq̃z pderit. ¶ Quapropt dile
ctissimi si vocē eius audieritis nolite obdu
rare corda vra. nolite spernere eius monita.
nolite negligere tps gre qd ꝑsto ē. Pensate
frēs pensate q̃ multitudinē mifficordie pro
gauit/ q̃z tā iudicij districtiōez qñqz exerce
bit. ¶ Qui nūc sinū pietatis penitētiby ape
rit/ tūc ianuā regni celestis ꝓtēptoriby in ēt
nū claudit. Qui nunc salubrit clamat. Ue
nite ad me oēs q̃ labo. ⁊ oner. estis. ⁊ e. refi.
vos. Tūc terribilit intonabit. Ite maledi
cti in ignē ētnū. q̃ patus ē dyabolo ⁊ ãge
lis eius. O q̃z maledicti sunt q̃ h̄ audituri
sunt. O q̃z essent miserandi si vlla eis dein
ceps mifficordia posset impēdi. Dum igit
frēs charissimi tps hēmus/ ꝓoccupem? fa
ciē eius in ꝓfessiōe. vt tā horrendū maledi
ctū possimus euadere occurramus obuiā
saluatori nr̄o/ disponam? ascensiōes in cor
de nr̄o. ascēdamus in montē dñi vt pueni
amus ad gl'iaz regni. Difficilis q̃dē ascen
A sus/ sz iestimabil' in puentōe fruct?. ¶ Sa
ne q̃nqz nob pponunt gdus q̃hy veniam?
ad ipm. sz in q̃ttuor ad ipm venim?. in q̃n
to ⁊ puenicmus. ¶ Primus gdus aduent?
nr̄i ad ipm ē fides. Secūs dilectio. Terci?
obediētia. Quartus pseuerātia. Quint? in
corruptio. ¶ De ꝑmo dic ipe dñs in euãge
lio. Qui venit ad me nō esuriet vnq̃z. ⁊ qui
credit ī me nō sitiet vnq̃z. Ite de secūdo. Qis
qui audiuit a patre ⁊ didicit venit ad me. h̄
est. Qis q̃ diuinā audiuit ispiratiōez venit
ad me. i. p dilectōez sequit me. Ite d tercio.
Si q̃s vult post me venire abneget semet/
ipm. i. obediat pceptis alterius. De q̃rto āt
Dē qd dat mihi pr̄/ ad me veniet. ⁊ cū q̃ ve
nit ad me vtiqz pseuerando nō eijciā foras.
De q̃nto dr̄ spōse in Cañ. Ueni de libano
veni coronaberis. Prios tres gdus apl's
breuit sz eximia snia cōplectit dicēs. Fides
p dilectōez opat. Reliqs duos p semetipaz
vitas his vbis exp̄mit. Qui pseuerauerit
vsqz in finē h̄ salu? erit. i. icorruptōez possi
debit. ¶ Nos q̃nqz gdus sic hēm? in libro
sapie descptos. Initiū sapie vissima ē doctri
pline ꝓcupia. Cura g̃ disciplie dilectio ē. et
dilectio custodia legū illi? ē. custodia aūt le
gū ꝓsūmatio īcorruptōis ē. icorruptio aūt
fac primū deo. Ubi ptin? subiferk. Lōcu
piscētia itaqz sapie/ deducit ad regnū ppe
tuū. Qd ē dicere. Fides q̃ ē fundamētū ad
pfectōez deducet edificiū. Sapia g̃. i. cog
nitio vitatis ē edificiū sine fabrica cui? ini
tiū. i. fundamētū ē fides vera. Sic g̃ ipos
sibile ē fabricā fieri sine fundamēto. ita sine
fide ipossibile ē placere deo. Que fides re
cte dr̄ ꝓcupia disciplie. qz fides vera sp ꝓcu
piscit scire legē vite ⁊ disciplie/ ne forte pef
fluat. ne forte in vacuū currat. ne p spūs veri
tat? spm̃ sequat errorīs. ¶ Post ꝓcupiaz di
scipli e/ sequit dilectio vt disciplinā quā ap
petis nosse studeas ⁊ diligere ne sit tibi mo
lesta ⁊ g̃uis. lz aliq̃ten? videat esse ñ gaudij
sz merorīs. ¶ Post dilectōz sequit custodia
legū. i. obediētia. qz teste btō Greg. Proba
tio dilectōis exhibitio ē opis. Optet āt vt
ipa obediētia sit ꝓstās. sit vera. sit hilar?. sit
affectuosa. Lōstās illoz obediētia nō est q̃
ad ea q̃ sibi placuerit/ tm̃ obedire pponūt.
Uera illoz obediētia nō ē q̃ p lucro vel cō
modo tpali obediūt. Hilaris illoz obediē
tia nō ē q̃ cū murmure vl' rñsiōe nolentis q̃
iubent pficiūt. Affectuosa illoz obediētia
nō ē q̃ ⁊ si rñdere nō audēt. rācōrē tm̃ ⁊ ma
liuolentiā in pectore vsant. In opatiōe tm̃
obedientie duplex solet euenire piculū Si
āt in eo qd p̄mo suscipis beniuole. postmo
dū mutato aīo tenere incipias cū rancore.
¶ Obediētie ꝓ ānectāda ē pseuerātia/ qm̃
initiū boni opis q̃d pderit si pseuerātia de
sit? Que bñ ꝓsūmatio īcorruptiōis vocat.
qz īcorruptōez īchoatā in via ipa pfectius
ꝓsūmari ⁊ coronari fac in pria. Recte autē
subiferk. qz īcorruptio fac nos prios deo.
⁊ q̃ huic soli pmittat dei visio dicēte dño.
Btī mū. cor. qm̃ ipi deū vide. Notādū tm̃
q̃ alia ē īcorruptio quā tenem? in via atq̃ a
lia quaz possidebim? in pria. Incorruptio
pīie ē ipassibilitas corpis ⁊ ētna stabilitas
cordis. Incorruptio āt vie est castitas cor
poris ⁊ puritas mētis. Uñ ad cōmēdatōz
spōse dr̄ in Cañ. Pulchra es ⁊ decora filia
hierl'm. Pulchra videlz mūdicia corpis. de
cora puritate mētis. Uerūtm̃ ⁊ h̄ ēdū q̃

hãc ipãz vie ĩcorruptõz pfecte neq; obtĩ
re possum⁹ ĩ hac vita. Quãtalibet eĩ ĩ hac
vita mũdicia fulgeat/ q̃tũcũq; p fidẽ polle
at sp tñ ĩ semetipo portat vñ corruptõez pa
tiẽtgat. Integritatẽ corpis sic q̃s fuauerit
vsq̃ ad sotũ opa sz ⁊ sensus ipos p q̃s opa
fiũt/ mortificauerit Sz q̃s gl'abit p oia ca
stũ se hr̃ cor. Exq̃ eĩ mẽs hũana puritatz
auctorẽ ĩ p mo parẽte deseruit. ĩpuris cogi
tatõib⁹ ñ coinq̃nari ñ põt. etiã si velit. Erit
tñ p grãz dei qñ ⁊ sine rmio volet. ⁊ valebit
sine ĩpedimẽto. qñ. s. natura nr̃a trãsibit in
gl'iaz. qñ corruptio induet ĩcorruptelã. qñ
ml'ier. i. fragilitas hũana/ amiciet sole clari
tatz ⁊ lunã mutabilitatz hẽbit sub pedib⁹ de
iectã videz ⁊ ꝓculcatã. Itaq; incorruptio
vie facẽ nos ppe deũ. sz ĩcorruptio p̃ie facẽ
nos p̃ios d̃o. vtpote iã sil'es ei. ⁊ h̃ ẽ qd̃ su
pra dixim⁹. qz ĩ q̃nto g̃du vsq; ad ip̃m pue
niem⁹. ¶ Ml'ta q̃dẽ ⁊ alia opa sũt q̃b⁹ veni
mus ad ip̃m. vt ẽ elemosyna. ieiuniũ. oõ ⁊
his sil'ia. sz h̃ ⁊ q̃cũq; sũt talia sub aliq̃ hoz
g̃duũ q̃si spẽs sub genere ꝓtinent. Ad fidẽ
nãq; p̃tiet deuotõis feruor iusticie zel⁹ ⁊ de
fensio. Ad obediẽtiã. declĩare a malo ⁊ face
re bonũ. abstinẽtia. phibitoz. ⁊ obseruãtia
mãdatoz. Ad pseuerãtiã ꝓ fortitudo. ma
gnanimitas ⁊ tolerãtia. Ad ĩcorruptõez ãt
oõ mũda. ꝓtẽplatio assidua. ꝓtẽpt⁹ secl'i. ⁊
intẽsa dilectio dei. aliaq; q̃pl'ima ĩ hũc mo
dũ ¶ Ecce audistis frẽs charissimi q̃b⁹ mo
dis dñs veĩt ad nos q̃b⁹q; modis nos ve
nim⁹ ad eũ. nũc audite q̃les sint q̃s vocare
digt⁹ ẽ. Oẽs inq̃t q̃ laboratz ⁊ onerati estis
¶ Venite ad me oẽs q̃ la. ⁊ o. e. Quotiẽs ꝓ
ba ista scti euãgelij recitant ĩ aurib⁹ fideliũ
eleuatio mor ocl'oz. tũsio pectoz. ⁊ suspiria
ꝓcitant cordiũ. Quare h̃z q̃z recogscim⁹ p
fecto oẽs recogscim⁹ singuli q̃ laborant⁹ et
onerati sum⁹. In labore ⁊ sudore vult⁹ nr̃i
vescimur pane nr̃o. ⁊ onere pctõz nr̃oz oẽs
p mimur. ¶ Oẽs q̃ laboratz. Istõ q̃ ñ ẽ dis
cretiuũ vt videz referri debeat ad eos tãtũ
q̃ laborauerit ⁊ onerati fuerit q̃si ĩnuẽs ali
q̃s fuisse laboris ⁊ onerz exptes. ⁊ ipos nõ
eguisse mis̃icordia dñi vocãtz. Est ãt acci
piẽdũ causalit̃. vt sit sensus. Venite ad me
oẽs q̃ la. ⁊ onc. estis. i. qz vos oẽs laboratis
⁊ onerati estz. Cõclusit eĩ scp̃tura oia sub
pctõ/ vt p missio ex fide ihu xpi dare t̃ credẽ
tib⁹. Oẽs q̃ppe peccauerũt ⁊ egueũt grã dei.
¶ Laboratz ⁊ onerati estz. Si q̃s sub eodẽ
sensu velit accipe laborãtes ⁊ oneratos/ vt
sequẽs dictio p̃cedẽtis sit q̃si expositio. ego
ꝓtẽdẽdũ nõ duco. Oĩs q̃ppe labor iurta a
liq̃d on⁹ dici põt ⁊ ecõuerso. Attñ hũanas
actões ꝓsideratã/ liq̃do ꝓstabit aliquã diez
posse assigri. Ml'ti eĩ laborãt q̃ onera nõ
portãt. null⁹ ãt onera portat q̃n in h̃ipo q̃
portat laboret. ꝓbi grã. scp̃tores. pictores.
sutores. ceteriq; artifices. q̃ ĩ penetralib⁹ su
as iplẽt artes. nũq̃d onera portare dicendi
sũt. At illi q̃ ligna. lapides seu alias q̃slibet
res hũeris ipositas portãt ⁊ on⁹ ferre ⁊ sub
onere laborare dicunt. Iurta hãc ꝓsideratio
nẽ q̃ leuẽ aliquã molestiã sustiet/ labora
re simpl'r dici põt. q̃ ꝓ grauẽ ⁊ q̃ sup̃ vires
suas esse videat portat/ ure onerat⁹ eẽ nar
rat. Dĩ g. Ue. ad me oẽs ⁊c. ¶ Laborantes
itaq; ⁊ oneratos possum⁹ accipe. Prio v
trũq; ppl'm iudaicũ videz ac gẽtilez. debic
vtrũq; sexũ viz ac mulierẽ. deinde diuitẽ ⁊
pauperẽ. religiosuz ⁊ secl'arẽ. inocẽtẽ ⁊ pctõ
rẽ. subditũ ⁊ p̃latũ. ꝓtẽplatiuũ ⁊ actiuũ. tẽp
tatõib⁹ carẽtẽ. ⁊ tẽptatõib⁹ g̃uatũ. idiotã ⁊
lr̃atũ. sanũ ⁊ ĩfirmũ. senẽ atz iuuenẽ. Ut ĩex
cusabil' sit oĩs hõ cuiuscũq; sit secte. ꝓditio
nis. etatz. ⁊ sex⁹. Sic eĩ null⁹ ẽ ĩuẽtus sine
onere aut labore. ita null⁹ p̃termissus ẽ abs
q̃ vocatõne. Et vez q̃dẽ ẽ vl'r q̃ hõ nascit
ad laborẽ. sz aliq̃s (vt dixim⁹) respectu alte
ri⁹ absq; onere ẽ. ¶ Sũt aũt ml'ti labores ⁊ Q
ml'ta onera. ¶ Laborabat itaq; iude⁹ ab in
itio ĩ custodiẽdo lr̃az legis. gẽtil' ãt tot⁹ ⁊ sp
fuit sub onere dyabolice fuitutz. ¶ Labora
bat itẽ ⁊ adhuc laborat masculⁿ cura dome
stice puisiõis. sz ml'ier addicta iacet sub o
nere maritalis dñatõnis dicẽte ad eã dño.
Sub viri ptãte erz ⁊ ipe dñabit̃ tui. ¶ La
borat diuez typo elatõis. paup ꝓ opp̃mit̃
põdere tyrãnice dñatõis sic scp̃tũ ẽ. Uena
tio leonis onagri ĩ heremo. sic pascua diui
tũ sũt paupes. ¶ Laborat religiosus abstĩ
rese a negocũs secl'arib⁹ sub q̃b⁹ tot⁹ succũ
bit volẽs nolẽs hõ secl'arz. ¶ Laborat ino
cẽs custodire ĩnocentiã suã q̃ pctõz pdita/
sub pondere pctõz gemit. ¶ Laborat subdit⁹
q̃lit̃ digna exhibeat reuerẽtiã ⁊ obediẽ
tiã p̃latz. p̃lat⁹ ãt on⁹ sollicitudis portat tã
q̃ deo rõnẽ p subditz redditur⁹. ¶ Laborat
ꝓtẽplatiu⁹ quõ placeat d̃o. quõ pficiat sibi
⁊ p̃rio. actiu⁹ ꝓ sub onere actõis desudat.
vẽtos ⁊ pluuias mũdanoz negocioz tole
rat. vt cortine tabnacl'i ĩ sua puritate pma
neãt. ¶ Laborat tẽptatiõe carẽs. ĩ custodia
suiz cõpassiõe p̃rimi. sz ali⁹ ml'taz tẽptatio

Sermo de verbis dñi .

nũ pōdere ꝑgrauat. ¶ Laborat idiota scire
tm̃ q̃ sibi ꝓueniat. lr̃at ãt mag̃ se spōte sub-
dit oneri curiositatis. scire appetẽs ⁊ curio
se inuestigãs naturas ⁊ causas. motiões ⁊
mutatões rerꝝ singl'arũ. Vidit iq̃t salomõ
q̃ ꝗz essꝫ vanitas ⁊ afflictio spũs eo q̃ in
ml'ta sapia ml'ta sit idigtio. ⁊ q̃ addit sciam
addit ⁊ laborẽ. ¶ San⁹ ⁊ si nll'a tribulatõe
laborat ipa tñ hũanaꝝ necessitatũ vicissitu
dꝰ ius laborẽ. Infirmo ãt sua ifirmitas
on⁹ ẽ. ¶ Laborat etiã senex tedio vite pñtis
Iuueis ãt sub onere ẽ naturaliũ incẽtiuoꝝ
portãs pōd⁹ dici ⁊ est⁹. Itaq̃ si recte ꝓside
ras. si diligent ispicꝫ naturã hũanã/q̃d ali-
ud q̃ laborem ⁊ dolorẽ ꝓsideras? Quid hꝫ
ãplius hō de vniuerso labore suo q̃ laborat
R sub sole/nisi vanitatẽ ⁊ afflictõꝫ spũs? ¶ Li
bet int̃ h̃/vndecẽ illa esaie onera ad mediuꝫ
adduceret onerat⁹ istꝫ fm int̃ptatõꝫ noiuꝫ
dũtaxat adaptare. Hã ꝑ ꝓtiã ordĩe ꝑseq̃
nõ ẽ nr̃i ꝑpositi ¶ In p̃mis g̃ ponit on⁹ ba
bylonis q̃d int̃ptat ꝓfusio. On⁹ igit babi-
lonis portãt ĩcreduli q̃ ꝑ ꝓfusionẽ ĩcreduli
tatꝫ ⁊ maloꝝ opeꝝ semetipos ꝓfusiõi ⁊ male
dictiõi ꝑparãt. Oꝑuit ꝓfusio mẽtes eoꝝ. ⁊
iõ ꝓfusi sũt qm̃ de⁹ spreuit eos. ¶ Subdit
on⁹ philistijꝫ q̃d sonat potõe cadẽtes. On⁹
ergo philistijꝫ cõgrue iponit misere ml'ieri.
q̃ tã viro q̃z sibi potõꝫ mortꝫ p̃buit. ⁊ cũ eo
pit de statu felicitatꝫ cadẽs leges miseriaꝝ
⁊ mortꝫ q̃s meruit ipa, ꝑpẽsi⁹ portare cõpel
lit. sic ipi a dño dr̃. In dolore pies. ⁊ subvi
ri ptãte eris ⁊c. ¶ Adiungit q̃z on⁹ moab. ⁊
moab int̃ptat d̃ pr̃e. Qd on⁹ bñ portare di
cunt oẽs q̃ pauptate ⁊ iopia tpaliũ p̃mũt.
q̃ puaricatiõis p̃mi pr̃is ade potissimũ in
ipis cape expimẽtũ possum⁹/q̃ nõ solũmõ
pctõꝝ ꝗz ⁊ crũnaꝝ sarcias/de pr̃e q̃dã here-
ditaria deuolutõe q̃si filij trahũt. ¶ Subi-
ferk on⁹ damasci qd dr̃ sanguis pot⁹ vl' san
guinis osculũ. On⁹ ãt damasci portãt ho-
mines hui⁹ scl'i q̃ ꝑ h̃ q̃ secl'aria negocia tã
desiderant q̃z idesinẽt tractãt q̃ vix aut nll'a
ten⁹ sine pctõ pagi pñt. sãguinẽ q̃dãmõ bi
bũt ⁊ osculant. q̃ pctis q̃z tulũcũq̃z macl'a
ri noscunt. Si ãt i ipis negocijs pctã vo-
lũtaria cõmitteret/nõ iã sãguinẽ biberẽt vl'
osculaient. ꝗz ipo sãguĩe inoluerent ⁊ imer-
gerent. q̃les illi sũt de q̃b dicẽ pꝭ. Viri san-
guinũ decliate a me. Et Esa. Man⁹ vrẽ sã
guĩe plene sũt. ¶ Et tales vtiq̃z ñ ad on⁹ da
masci. ꝗz ad on⁹ ptinerẽt egypti q̃d int̃ptat
tenebre. On⁹ ãt egypti portãt pctõres neq̃s
simi q̃ malicie sue tenebris excecati/q̃ se ma
la sequãt scire ñ curãt. ⁊ q̃ ad lumẽ ꝓitatis
veire sũ mope deberẽt/tenebras suas sp de-
teri⁹ peccãdo augẽt. Ut ẽm̃ btũs Greg. ait
Hꝫ h̃ plerũq̃z hũan⁹ animus ꝑ ꝓtiũ q̃ m[illegible]
vt ĩ culpã labit a sui adhuc lõgi⁹ cogitatõe
sepelit. Hoc ip̃m nãq̃z malũ q̃d agit m[illegible]ti sue
obicẽ añ oc'los rõis int̃serit. Ut fit vt aia
ꝑus voluntarijs tenebris obsessa/postmo
dũ bonũ iã nec q̃d q̃rat agꝫcat. Lux q̃ ꝓpe
ꝓitatꝫ. q̃ subtilit reproboꝝ culpas examiat
q̃ hĩta negligit/eo p̃mittit district⁹ iudicãs
vt nec amissa req̃rat ⁊ cũ ab actu repellit fu
git a sensu. ¶ Seq̃t on⁹ dekti marꝫ p q̃d pō
dus miseriaꝝ babylonis recapitulat. Ma
re pñs seculũ significat. dektũ ꝓ derelictũ
dr̃. On⁹ g̃ dekti marꝫ. i. derelicti scl'i. portãt
eccl'aꝝ plati. q̃ amaritudies ⁊ pcellas pñtꝫ
secl'i. q̃s ꝑ ꝓt deũ reliq̃re curauerẽt. ĩ puisiõe
subditoꝝ rursuꝫ subire cõpellunt. ¶ Debĩc S
ponit on⁹ duma siue ydumee. Duma ei re-
gio ẽ ydumee. Duma int̃ptat tacens. ydu-
mea trena. Hoc on⁹ portãt actiui. q̃ terre-
nas actiões ac domesticas sollicitudies ꝑ
frib⁹ ꝓtẽplatõi vacãtib⁹ exẽplo Marthe ꝑ
sordre laborãtis pie sũ mistrãt. ac ꝑ h̃ a ꝓtẽ-
platõis iubilo se q̃si tacẽtes ĩ ꝓspectu dei re
putãt. Unũ ẽ q̃ g̃ue sibi on⁹ h̃ arbitrant. be-
ati⁹ existimãtes ⁊ g̃ti⁹ ãplexãtes si ꝓcederẽt
eis cũ ꝓtẽplatiuis iubilare deo ĩ voce exul-
tatõis q̃z implicari negocio trene actiõis.
¶ Et q̃ int̃ ipos actiuos sunt pleriq̃z q̃ va
rijs tribulatõib⁹ ⁊ tẽptatõib⁹ fatigãt. recte
oneri duma ꝓtinuat on⁹ ĩ arabia q̃d sonat
cãpestris siue hũil'. Cãp⁹ vt nostꝫ loc⁹ certa
minis ẽ. dyabol⁹ aũt ĩ cãpo ẽ. vl' q̃si miles pa
rat⁹ ad plũ. vl' tãq̃z leo rugiẽs ⁊ circũiẽs vt
ĩgniat quẽ deuoret. On⁹ g̃ ĩ arabia portat
q̃ pōdere tẽptationũ p̃mit. q̃ molestias car
nis aut spũs patit. cui colluctatio est tã ad
uersus carnẽ ⁊ sãguinẽ q̃z aduersus spirita
lia neq̃cie ĩ celestib⁹. Si ãt ⁊ arabia hũilis
int̃ptat. recte on⁹ ĩ arabia portat q̃ in tẽpta
tiõe ꝓstitut⁹ spōte se hũiliat. ⁊ ex humiliato
corde dei adiutoriuꝫ ꝗ aduersarij tela iplo-
rat. vl' certe q̃ tẽptatũ sua aduersitas hũilẽ
ac tristẽ reddat quẽ ꝑspitas supbũ ⁊ letũ fa
ciebat. ¶ Seq̃t on⁹ vall' visiõis q̃ hierm̃ a
ꝑ ꝓpha exp̃mit. ñ q̃ in valle sit sita. ꝗz ꝑ re-
probos mores despectie ita sit cogminata.
On⁹ istd cõgrue dr̃ portare lr̃at siue phs
sapie mũdi dedit⁹. q̃ q̃ stulticia ẽ apd deũ
q̃si ĩ valle on⁹ sue curiositatis pot⁹ ⁊ arbi

trātes se p̄ sue subtilitat̄ visuz occlta pene/
trare. ab occlto⁹ deteri⁹ caligāt vitate ¶ Jā
vo subdit̄ on⁹ ter̄ri qd dī āgustia. On⁹ āt ty
ri. i. āgustie portāt q diuersa⁹ ifirmitatū ā/
gustias tolerāt. qz hīpm qd eis viuere dat̄
sine doloribꝫ ꝛ erūnis trāsigere ñ pmittunt̄
¶ On⁹ vo iumēto⁹ austri extrēo in loco po
nit̄ q̄ noīe relīqe duaꝝ tribuū designant̄. q̄
socꝫ trāsmigrātibꝫ ī tra sua resederāt. q̄ re
līqe iumēta dicunt̄ ppt̄ depuatōz sue fidei.
austri vo ppt̄ sitū loci. Tribꝫ em̄ iuda ꝛ tri
bus beniamī/ad australē ptē tre pmissiōis
sortē accepant sue possessiōis. On⁹ igit̄ iu/
mēto austri portāt iuuenes ꝛ p̄cipue ī sctā
religiōe viuētes q̄ recte dicunt̄ iumēta, ppt̄
fortitudinē viriū. ꝛ austri ppt̄ calorē natu/
raliū incētiuo⁹. Hi tāē fortia iumēta ī ca
lidis regiōibꝫ cōmorātia/portant onera iu
uētutis. tolerāt ḡuiores luctas carnis. fert
ppēsi⁹ rigorē disciplīne. ꝛ seniores sp adiu/
uāt in oī labore. ¶ Sz qz fastidiosuz esset de
ēstitate ꝛ q̄litate labo⁹ ꝛ one⁹ singulo⁹ tra
ctare/lectori h̄ p exercitio relinquēdū duci/
mus. Hoc solū cōmēoram⁹ q oī laborāti
ꝛ onerato ad grāz dñi ipo vocāte veniēdū
īdicit̄. Ad q̄d: vt reqescāt a laboribꝫ suis et
allcuient̄ ab oneribꝫ suis. Hā subdit̄. Et e/
go reficiā vos. ¶ Trāsite ad me oēs q̄ ocu
piscit̄ me. ꝛ ego reficiā vos. Quid ē reficiā?
Uerbū h̄ eq̄uocū est. Reficere em̄ ē repare.
reitegre ꝛ alimēto refocillare. Triplex ḡ in
h̄ vbo cōmēdat̄ ei⁹ largitas ꝗ triplicē nr̄az
necessitatē. Eram⁹ siq̄dez pditi ꝛ q̄si ad ni/
hilū redacti. eram⁹ ofracti ꝛ corrupti. sum⁹
adhuc esuriētes ꝛ ieiuni. Perditi eramus p
p̄mi pent̄ iobediētiā. corrupti p ppriā cul
pā. ieiuni sum⁹ ppt̄ q̄tidianā delidiā. Jpe
aūt fm diuitias gre sue repauit nos. reitegū
uit nos. refocillauit nos. Repauit p passio
nē ꝛ crucē suā. reitegūit p ouersiōis grām.
refocillauit p visitatiōz assiduā. Ālīq̄ repa
ret nos eram⁹ filij tenebraꝝ ꝛ pditōis. ālīq̄
reitegret nos eram⁹ filij miseriaꝝ ꝛ iniqtā/
tis. ꝛ nisi ocinuo refocillet nos egētes fame
ꝛ squalidi pmanebim⁹. ¶ Sz ñ ē p̄tereunt̄
intuendū q refocillatio ista sue refectio tri
plex ē. Alia ē incipiētiū. alia pficiētiuz. alia
pfectoꝝ. Incipiētes alunt̄ pane laico sue
ordeaceo. pficiētes pāe sctō ꝛ mūdo. pfecti
māna de celo. Panis incipiētiū ē oscie pur
gatio. panis pficiētiū ē sctā deuotio. māna
pfectoꝝ ē pura ocēplatio. ¶ Attēde singula
Nouit vos veniēs ad ouersionē ꝛ afferēs ad
dñm de regione dissilitudīs oscias multis
oneratā pctis. q̄d aliō dign⁹ ē audire a dño
nisi illud apl'i. Tu sta illic aut certe sede sub
scabello pedū meo⁹. Nec tñ vilipēdēda est
statio illa vel sessio/vbi peccatrix illa pyssi/
ma veniā obtinuit pctō⁹. Sedēti itaq̄ ad
pedes dñi iesu ꝛ recogitāti oēs ānos suos
in amaritudīe aīe suc/apponit̄ a dño pais.
nō q̄dē subtil' ꝛ cādid⁹. sz asp ꝛ hispid⁹/sic
ordeū aspe⁹ ꝛ hispidū ē. Pais iste afflicio
pnie ē. ordeū vñ oficit̄ panis h ē ocritio ve
ra. ofessio pura. intēsa volūtas penitendi.
deo ī cinere ac cilicio satisfaciēdi. Panis h
collīgit̄ ex osideratōe pctō⁹. ospgit timore
iudicis viuo⁹ atq̄ mortuo⁹/coquit̄ metu
gehēnaliū tormēto⁹. ¶ Panis sic collect⁹ ꝛ
sic ofect⁹ ad pedes dñi comest⁹ generat sati
etatē. oscie videlz purgatōez. Magna q̄p/
pe satietas ꝛ sufficiēs refectio in nouit̄ ouer
so q videlz nō mordet̄ mala oscia de p̄teri
tis. nec a spe repellit̄ p malā volūtatē hītaz
de futuris. ¶ Hic panis nō incōuenient̄ di U
ci pōt laic⁹ eo q ml'tis etiā in seculo positis
ad manū ē. Ordeace⁹ etiā dici pōt. qz fuo⁹
nō filio⁹ cibꝫ ordeū ē. ꝛ incipiētes nōdū ac
cepēt spm̄ adoptōis filio⁹. sz spm̄ hñt in/
terī fuitutis in timore sic ex ipo⁹ voce p. p/
phetā dī. sic ocl'i fuo⁹ in manibꝫ dño⁹ su/
o⁹. ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m. At vbi p
cessu tpis is q̄ eius mōi ē iā cepit respirare ꝛ
aspirare in libtatē gl'e filio⁹ dei ꝛ timore de
posito iā adept⁹ fuerit spez venie ppt̄ bonā
volūtatē suā puto q iā dignus hēbit̄ cui a
dño dicat̄. Fili surge ꝛ sta sup pedes tuos.
Et itē. accede huc vt tāgā te fili mi. Accede
p bonā volūtatē vt tāgā te p deuotōis ifu/
sionē. Stabit igit̄ ad mēsam magnā vt vi
deat faciē dñi in iubilo vt comedat panem
corā dño. panē vtiq̄ sctm̄. panē mūdū. pa/
nē coloris cādidi saporis eximij. panē ex si
mila suauitat̄ ofectū ꝛ igne diuini amoris
coctū panis iste filio⁹ ē siue amico⁹ q̄ tā fi
delit̄ q̄ fiducialit̄ clamare pñt ad dñm. Pz
nr̄ q̄ es in ce. pa. no. q̄. da no. ho. ¶ Panis ē
sctā deuotio. panis oīs suauitas siue osola
tio spūs. ꝛ sup oēm panē panis gre lachry/
ma⁹. Hic panis aīaz esuriētē replet bonis
ꝛ infundit nob mēoriā abūdātie suauitat̄.
Qui panis recte pōt dici sctūs ppt̄ vtutuz
exercitia/ꝛ cādid⁹ ppt̄ lucis opa. ꝛ tā mun
dus vt nulli eū edere liceat nisi sacerdotibꝫ.
sacerdos dī q̄si sacra dans/vel sacrificia p
ppl'o offerēs. Qui ḡ talis nō fuerit q̄ p vite

Sermo de verbis dñi .

merito sacrificia oīonū digne ꝑ ppl'o īmo
let tā sctē mēse xpī ꝓticipare nō hz. ¶ Et no
ta q̄ sic ē panis pāe suauior/ꝛ cibꝰ cibo me/
lior. ita ē ꝛ status statu felicior. q̄ is q̄ pau/
loante sedebat ad pedes Jesu ꝑ spm timo
ris ꝛ mādūcabat in gemitu suo panē dolo/
ris. iā nūc ꝑ spm pietatis surgit. ꝑ spm scie
pficit. ꝑ spm fortitudīs ascēdit. ꝑ spm ꝓsi/
lij accedit. ꝑ spm intelligētie diligētꝰ intue
turꝰ ꝛ ꝓsiderat q̄d mēsa pīffamilias dulce/
dinis ꝓtineat. spūs nāq̄ pietatis efficit eū
deuotū. spūs scie discretū. spūs fortitudīs
ad sua aduersa validū. spūs ꝓsilij ad aduer
sa aliena charitatiuū. spūs itelligētie ad di/
uina speculatiuū vt videre iā incipiat q̄ sit
volūtas dñi bū placēs ꝛ pfecta ꝛ exultet in
misericordia diuīa. ¶ Et ita q̄dē se hz status
pficiētiū ꝛ pcessus de ꝓtute in ꝓtutē eūtiū.
Tu q̄z bōe iesu pasti in dulcedīe tua ita in/
quā pasti cibū illoꝝ ꝛ p varietate pfectuꝝ
saporē diuersificas intēnaꝝ suauitatū. Que
aūt ē ꝑpatio cibi pfectoꝝ? ¶ Manna ē ꝛ de
celo venit. māna ē abscōditū q̄d nemo no/
uit nisi q̄ gustauit. cibꝰ ē sic incōpabilis ita
ꝛ ineffabilis. ꝛ solus spūs sapīe mīstrabit il
lū. Ceteri cibi de terra oriunt. orti colligun
tur. collecti ꝓterunt. triti ꝓficiunt. ꝓfecti co
quunt. ꝛ sic demuꝝ comestibiles efficiunt.
Oīa ꝗ studij ꝛ laboris hūani sunt ꝛ singul'
ꝓtutib assignari pnt. Nā de corde puro q̄
si de terra bōa ꝑ affectū oriunt. ꝑ appetitū
colligunt. ꝑ discretōez ꝓterunt. ꝑ approba
tionē ꝓficiunt. ꝑ amorē coquunt. ꝛ tūc de/
mū habiles ē īchoant. vt frequētia suaui/
tatis cor afficiāt. Sola aūt ꝓtēplatōis pu
ritas q̄si māna de celo venit atq̄ in momē
to ꝛ in ictu oculi mirabilit afficit ꝛ ineffabili
ter īebriat aīaz fidelē. cā dūtaxat q̄ digna e/
rit ita visitari ab altissimo ꝛ vti tā suaui ci/
bo. ¶ De his refectōib in Cañ. cāti. scptū ē
Comedite amici ꝛ bibite ꝛ īebriami charis
simi. Incipiētes ꝛ pficiētes amici vocant
ꝛ comedere ac bibere monent. ꝗ ē cuꝝ labo
re ꝛ frequēti studio ꝓtutes ī vētrē aīe ꝓgere
re. Perfecti āt charissimi noīant vtpote in
suplatiuo ḡdu iā ꝓstituti/q̄ ꝛ īebriari exhor
tant ꝓtēplatōis videlz dulcedīe a sensibus
corpcis i sursuz ducētis spūs alienari. Si
cut eīn ebrietas mētē euertit ꝛ penitꝰ sui im
mēorē reddit. ita ꝓtēplatōis īpetꝰ aīaz quā
subleuat ab oī sensu corpeo rapit ꝛ q̄si in ob
liuionē sui fundit ꝰ abducit. Tūc accēdit ꝛ
inflāmat ardore mirifico. ꝛ sopitis vndiq̄z
carnaliū voluptatū illecebris extīctis oīuꝝ
mūdialiū cupiditatū fallacijs. remotꝝ a me
moria corpeaꝝ sil'itudinū fantasijs ꝛ cogi
tationū cōmuniū īpedimētis tota ferꝝ ī ā/
plexꝰ ꝓbi ad osculū spōsi ad ꝓuiuiū xpī ꝓ
gustat ꝛ videt q̄z suauis ē dñs. q̄z magna mul
titudo dulcedīs eiꝰ. ibi reqescit a tamēbine ꝛ
a pluuia. ibi sedet ī spōsi vmbra. ibi mādu/
cat illud dulcissimū diuīe suauitatꝝ māna.
Jā q̄z audire digna erit a dño. Veni spōsa
mea. colūba mea. ptia mea. Ad q̄d? Ut vī
cēti dem sedere mecū/vt vincēti dem māna
abscōditū. vt vincēti dem edere de lignovi
te q̄d ē in paradiso dei mei. Nō iaz sedeb sub
mēsa cū seruis. nō stab ad mēsam cū filijs.
sz sedeb ad mēsam cū pīefamilias. vt d̄ bo
nis dñi gaudeas ꝛ comedas cibū illū quē
īgrabas. tu ꝛ oēs pīes tui dulcēp oī fructu
frumētis vini ꝛ olei. ¶ Tal' pfecto aīa/cū d̄
penetralib sponsi pcesserit plena charitate
ꝛ dilectōe īebriata ꝛ in se redierit. puto si in
terroget vñ venerit aut q̄d audierit in secre
tario dilecti sui? q̄ ex mēoria abūdātie sua
uitatis illꝰ q̄ refecta ē eructuās ex snia rūde
bit. Introduxit me rex in cellā vinariā/or/
dinauit in me charitatē Et itez. Sub illꝰ
vmbra quaz desideraueram sedi ꝛ fructꝰ eius
dulcis gutturi meo. ¶ Hec est frēs mei refe/ y
ctio aīaꝝ sctāꝝ. ꝗ pascua dñicaꝝ ouiū. quā
laborātib atq̄z onerat ad se veniētib/dñs
pmittit dicēs. Et ego reficiā vos. Ac si pa
tent dicat/ego pabo in ꝓspectu vio mēsaz.
ego vob ꝑpabo refectiōez ꝑ capacitates sin/
guloꝝ differentē. Ego noui figmētū vīm/
ego noui pfectū vīm. ego noui q̄d singulis
expediat. q̄d ꝓueniat vniuersis. Si veneri
tis ad me ꝛ māseritis in fmōe meo/mensu
rā refectōis bonā vob oīb dabo. sz alijs re
fertā ꝗ ē simpl'r repletā. pficiētib coagita/
tā. ꝗ ē ꝓtusionib ꝛ q̄busdā cōpssionib re/
pletā. pfectis supefluentē vel supcumula/
tā. Quapropt nolite tardare. nolite formi/
dare. venite ad me ꝛ ego reficiā vos. ¶ Ego
suz panis vite. ego aq̄ sapie. ego splēdor lu/
cis eterne. ego vitis vera ꝛ vinū cor hois leti
ficās. ego cynnamomū ꝛ balsamū aromati
zās. ego suz gnū ordei penitētib. ego gnuz
frumti pficiētib. ego dulcedo mell' pfectꝝ.
ego pais de celo veniēs hūs oē delectamē/
tū ꝛ oēz saporē suauitatꝝ. Ego suz lux mun
di. lucifer diei/ꝛ sol iusticie. ego viola horti.
ego flos cāpi ꝛ liliū ꝓualliū. Ego suz viave
ritas ꝛ vita. ego suz myrrha electa. gardus

odorifera. olium fructifera Ego suz fōs hor
tor. puteꝰ aqꝫ viuētiū ⁊ vena grāz. Ego sū
venia pctōr. grā iustor. ⁊ glia sctōr. Ego
suz adiutor paupeꝝ. ⁊ pī orphanor ⁊ iudex
viduar. Ego suz dūs suor. pī filior. ⁊ spō
sus fidelīū aiar. Ego iuuabo pusillanimes.
refouebo flebiles. ꝯ solabor flētes. Qd pie
rat reqrā. ⁊ qd abiectū fuerat reducaz. ⁊ qd
fractū fuerat alligabo. qd īfirmū fuerat ꝯso
lidabo. ⁊ qd pingue ⁊ forte custodiā. Veni
te ḡ ad me ⁊ ego reficiaz vos. Oīby oīa fio.
oēs īuito. dimittere vos ieiunos nolo. vei
te ad me ⁊ ego reficiā vos. ¶ Seqt. Tollite
iugū meū sup vos. Duob mōis pñt hec ꝟ
ba accipi. ex qꝫ altero diuīa benignitas. ex
altero sapīa dei magnificeꝯ mēdat. Sapie
in h q ī tā breui clausula oīs recte viuendi
norma ē exp̄ssa. Benignitas ꝟo in h q suū
iugum appellauit. ⁊ h nos trahere monuit
¶ Quo mō benignitas eiꝰ in h cōmēdabil
appeat attende. Tollite inqt iugū meū sup
vos. Deū inq̄ ac si dicat. Jugū qddā im
posui mihi. ⁊ ipm iugū ē charitas q diligo
vos. h ḡ iugū meū tollite sup vos. i. diligite
me. qꝫ ꝟor dileti vos. Vide hō si ñ īfirmita
h elucescat benignitas dei. q deꝰ ē ⁊ creator
oīuz scl'or. Jugū dilectōis ñ dedignat tra
here nobiscū nec sufficere sibi iudicauit vt
esset int' nos ⁊ sup nos sue pñtia maiestaz/
nisi descēderet ad nos ⁊ esset ī nob tāq̄ vnꝰ
ex nob. tū p pñtiā suscepte hūilitatis. tuz p
grāz mutue dilectiōis. ¶ Hū qd tāte ac tali
benignitati. īmo (vt ita dicā) hūilitati eiꝰ in
ḡtus cē poteris Venerare fili adā ī saluato
re tuo sacratissimā eiꝰ sublimitatē. sz nō mi
nus admirare sincerissimā eiꝰ hūilitatē Re
uerere ī illo q deꝰ nr ē ⁊ nihilominꝰ āplecte
re q caro ⁊ frat nr ē. Trahe iugū dilectōis
cū eo qd ñ ē aliud nisi vt ꝯtēdas redamare
eū q amauit te. Cōtēde diligere certati dili
ge curre q̄tū potes. p̄currere tū ñ potes. qꝫ
ab et'no dilectꝰ. ⁊ āplꝰ dilectꝰ. tū adhuc mi
nus diligz. Dilige tū creatorē tuū. redēpto
rē tuū. dilectorē tuū q̄tū potes ⁊ ex q̄to de
bes/nā potes paꝫ ⁊ debes ml'tū. vel potꝰ
debes ex multo. i. ex toto corde tuo. ex tota
aīa tua. ⁊ ex oīby viribꝫ tuis. i. ex oī qd scis
⁊ es ⁊ potes. Certe si millies ⁊ millies tū es
ses ⁊ scires ⁊ posses q̄tū es ⁊ scis ⁊ potes.
ex h totalit' toto diligere tenereris eū. Et si
etiā ex toto h diligeres qd es tu ad deum?
Rñdebo tibi inqt. Deliū q maior sit deus
hoīe. Ynis ꝟor dedit illi ⁊ retribuet ei. qs
āplꝰ dilexit eū vl' qs saltē eq dilexit eū? Ip
se nimiꝫ nos p̄cedit diligēdi īchoatōe sic p̄
cedit et'nitate. ipe nos p̄cedit diligēdi ītēsio
ne sic p̄cellit maiestatis īmensitate. Fac ḡ o
hō qd potes. ⁊ si q̄tū debes ñ potes ¶ Dili
git phs eū p eo q creatꝰ ab illo ē. Bras agit
pmo q voluerit eū potꝰ esse aliq̄d q̄ nihil.
secdo q potꝰ hoīez q̄ pecꝰ. tcio q viꝫ magz
q̄ feminā. qrto q lratū potꝰ q̄ idiotā. Ui
de tu (o xpiane) si ñ ml'to āplꝰ ⁊ excellētius
gl'iandū tibi sit. Et eū te deꝰ tu creauit. ab
errore p̄ni delicti p baptismū te absoluit. ñ
de sua ⁊ sacris te ibuit. ex ml'tis etiā picul' te
eruit. ⁊ absq̄ vll' tuis meritz ad sibi fuiēdū
te vocauit. ⁊ ml'ta te spūs suauitate ditauit
Quid q añ h oīa morte sua/ ⁊ tali morte te
redemit q p te cedi ꝯspuiz crucifigi voluit.
vicl'a ⁊ alapas. ꝟbera ⁊ spinas. sputa ⁊ blas
phemias p te sustinuit. Quātū putas in h
tibi benignitaz exhibuit q̄tū ppt h a te a
mari pmeruit. O q̄ īfelices q̄ īfidelib de
teriores q tātā eiꝰ benignitatē vilipēderint
aut obliuiōi tradiderit sue etiā ꝯtēpserint
digni plāe q deleant de libro viuētiū ⁊ cuz
iustis ñ scribāt. Ecce quō benignitatē dñi
iesu. i. benignissimā dig̃tōez eiꝰ ꝯmēdabilē
aspicimꝰ cū ipe nob dic̄. Tollite iugū meū
sup vos. ¶ Jā ꝟo q̄tū in ꝟbis ist' de sapīa
dei āmiratōis capes si pfunditatē ipor di
gne pspicere posses? Qui docet oēz hoīem
sciaz. q ꝯdidit oēz sacrā scp̄turā. q vēt' pō
dus posuit. qd sine pondere pferre potuit?
Videamꝰ ḡ qd sit. tollite iugū meū sup vos
Jugū xpi ipo nr'ovsu fuitiū dicimꝰ qd ipi
sub sctē religiōis hītu pfessi sumꝰ. p h ḡ q
dic̄ tollite/significare voluit q libera electi
one ⁊ volūtaria deuotōe iugū ipm subeun
dū sit ¶ Tollere igit iugū xpi ē ñ coactos sz
spōtaneos fuituri eiꝰ colla sūmittere. Et si
em sūt aliq̄ qs ad mōasticā vitā cogat īfir
mitas. cōpellat pauptas. ñ h resideat aīo. sz
faciāt de necessitate ꝟtutē mutādo intētōez
⁊ tūc ipa necessitatis occasio ñ nocebit. cuz
ad ꝟitaz normā ītētio directa fuerit. ¶ Dic̄
itaq̄ Tollite iugū meū sup vos. ac si dicat.
corā vob q̄si positū ē iugū meum. sz penes
vos sit ꝯsiliū vīm. si vultz tollite iugū meū
sup vos. si vultz pfecti esse vēdite oīa q ha
betis ⁊ date paupibꝫ ⁊ seqmī me. Hortat de
us frēs charissimi qꝫ bonū ē hoī si portaue
rit iugū sz ō tollēdo eo/ꝯsiliū dat. ñ p̄ceptū
ne nos ipingere videat in trāsgressiōis rea
tū. Si ei p̄ceptuz daret/opteret oēs hoīes

Sermo de verbis dñi

obedire. vel p inobediētia et nalit pire. Sz
qz psiliū dedit q̃si in nra volūtate posuit v
trū velimꝰ iugū eiꝰ tollere sup nos. Sz ħ i
dubitabile teneamꝰ vt si sel nos iugo eius
astriximꝰ iā ab illa die nō liceat nob de mo
nasterio egredi. collū excutere de sub iugo
regle. qd añq̃ tollamꝰ tā licite q̃ libere pos
sumꝰ refutare. ppt qd z btūs Bñdictus le
gislator nr formā daturus tollēdi iugi/nō
stam tollētes in ipo initio voto astrixit sub
iugo pmanēdi. sz ānū integr pbatōi sil in
dulget z deliberatōni. vt videlz pbet seipm
hō si possit z deliberet. an velit ferre iugum
dñi. Ac si discipulo suo ꝓbis phicis dicat.
Diu deliberādū qd sel ē statuēdū. at si sta
tuerꝭ irrefragabile erit. ¶Sz qd sibi vult q
iugū potius q̃ chamū z frenū dñs tolli cō
suluit. Nō sine causa ħ factū esse ꝓ. sz oc
culti alicuꝰ gra mysterij. Et si tu melꝰ ali
qd in pmptu nō habueris/ego qd mihi vi
deat exponā. Nō igit ad equū aut mulū q
chamo regunt z freno. sz ad bouē fieri signi
ficatōez voluit cui spālit cōpetit applicari
iugo. Per equū designant ambitiosi. p mu
lū luxuriosi. Sic scptū est. Nolite fieri sicē
equus zc. Nox āt psideratio nō magis cō
uenit ordini mōastico q̃ equus z mulꝰ iu
go sine etiā holocausto. ¶Ad bouē g nra ꝓ
tat psideratio qm ad ipm facta videt esse si
gnificatio. Uade ait sapiēs o piger ad for
micā z disce sapiaz. Poterat z ħ dicere sal
uator. Uade o secularis ad bouē z disce ab
eo religiosaz puersatōez. In eius opatōib
ppēdere potes abrenūciatōez cultus secla
ris. hūilitatē cordis. ad plātos obedientiā
ad pdiscipulos socialēvitā. Ibi notab ozo
nis instātiā. ibi cōpassionis industriā. ibi
lectōnis studiū. z suffragia intercessionū z
his sil'ia. Et audi quō. ¶Hoc aīal videlicz
bos iugo submitti solet. Est etiā aīal mun
dū esui hūano pcessum. z diuīs sacrificijs
aptū. Itaq̃ q bos alligari se patit signifi
cat q iugū dñi tollere z portare volētes. ab
negare semetipos sibi z sub alienis impijs
in mōasterio degere debēt. Qz cornib alli
gat designt hūiles nos ēē debere. Per cornu
nāq̃ supbia exp mit. Sic scptū est. Nolite
extollere in altū cornu vrm. i. nolite supbiā
viaz erigere ꝯ deū. Per cornu g alligari ē su
perbiā nraz sub viculo amoris xpi restrige
re. Qz āt in iugo cōbinant boues/significat
optere nos charitatē fratnitatis casto ī
pēdere amore. honore iuicē puenire. ifirmā
tib alienis p posse pcurrere. Per hoc etiaz
q bos ligat rumīat. admonet claustrales.
licet disciplinę legib corpalit astricti corde
tū z ore incessant sacre scpture mysteria ru
minare. Qz bos vngulā diuisam hz ħ q
affectus ad duo dirigi dz. Ungula pes bo
nis est sicē scriptū est. Plāta pedis z planta
vituli. Per pedes aūt (vt notissimū est) desi
gnant affectus. q̃si gvngulam diuidit q ge
mino mouet affectu amore boni z odio ma
li. Uel certe vngulā diuidit q primoz no
uit z psperitatib seu felicitatib pgratulari
z miseriis cōpati. q scit iuxta apl'm gaude
re cū gaudentib. flere cū flentib. Qz bos
arādo glebas vertit. notat q claustrales di
uine scripture inuigilare debēt mysteriis si
bi ad deuotōis pfectū. primis ad eruditio
nis augmentuz. Qz etiā currū trahit. apte
denūciat q̃te veneratiōis sit q eccl'iam dei
meritis z pciib adiuuando pmouere pñt.
Per currū nāq̃ eccl'ia figurat sicē Psal. ait.
Currus dei decē milib multiplex. Curruz
ergo bos trahit. qñ p militāte eccl'ia religi
osus qspiā fidelit intercedit. Qz etiā mun
dū aīal est z vesci licitū. declarat imitatione
dignū eū q iuguz xpi pie portare studuerit.
Bouē qppe comedere/ē exemplū religiosi
fris/actib nris imitando quasi incorpare.
Bos etiā in sacrificio z holocausto dñi of
ferri solet. Sacrificiū dī hostia cuius por
tio alīq in altari cremat. reliq in vsus cedit
offerētis. Holocaustū ꝓo est q tota crema
tur in altari. Bouē igit nrm in sacrificium
dño offerimus qñ pponētes hūiliare ani
mas nras z affligere carnem iciunijs. vigi
lijs. alijsq̃ scti opis exercitijs. accedēte mā
dato poris z aliud impante/verecūde z hu
miter a pposito nro desistimus. Hēpe qd
nraz reliq̃mus intentōez z volūtatē frangi
mus. ħ in dñi sacrificium accēdimus. Qz
aūt nraz cōmoditatē z vtilitatē facimus. ħ
q̃si in vsum nrm de sacrificio dñi refuam
Cū ꝓo ad dura z aspa nrēq̃ voluntati p
sus ꝯria p dei amore obedimus. q̃si bouez
nrm in holocaustū dño offerimus. q nos
metipos a nris volūtatib occidimus. z sur
per altare boni opis igne diuini amoris cre
mamus. Uel certe sacrificiū ē bōa nra opa
tio z laudē nob coopans apd primū z me
ritū collocans apd deū. Holocaustū ꝓo ē
sincere deuotōis affectꝰ seu pure pēplatio
nis excessus. cū mēs hūana spūsancti feruo
re pcepto vel effundit sup se vel rap extra se

r tūcita vehemēt ardet r exestuat vt ei dicere cōueniat. Alia mea liq̄facta ē. Unde igne sctō. igne mūdo. Et si vis scire de nr̄ iste ignis est. Hec r his sil'ia (vt mihi videt fr̄ dilectissimi) dñs inuere voluit cū dicit Tollite iugū meū. ¶ Sz cur addidit meū? Utiqz discernere voluit suum ab his q̄ sua nō sūt. Sicq̄ dē ē iugū stat' hūani. iugū cordis pueri si r ē iudei. seculi. dyaboli. inferni. ¶ Jugū stat' hūani est corruptio r mortalitas r multiformis ifirmitas/q̄by oē hūanū genus subiacere dinoscit. Unde scriptuz est. Graue iugū sup filios Adā. ¶ Jugum cordis puerisi/ē voluntas ppa vel ꝛsuetudo p̄ua q̄ rō nr̄a captiua tenet r sepissime ducit quo nō vult. De q̄ nisi filius nos liberauerit nunqz veri liberi erimus. d̄ cuius nob p̄sona pmittit. Ecce ego venio dirumpe iugum captiuitatis vīe: ¶ Jugū iudei/ē obstinātia legis ad lr̄az. De q̄ apl's Petrus dic̄. Quid temptatis imponere iugū sup ceruices discipulorz. qd̄ neqz vos neqz pr̄es vr̄i portare potuerūt? ¶ Jugū seculi/est cupiditas. Unde stultus rex legitur dixisse ad ppl'm suū. Pr̄ meus aggrauauit iugū vr̄m/ego addam iugo vr̄o. Ac si diceret. Pr̄ meus exegit a vob magnū q̄stū. ego multo maiorez. ¶ Jugū dyaboli/ē pctm̄ vel iniq̄tas. De q̄ illud Esaie. Jugū cūm oneris ei' r virgā humeri eius. r sceptrū exactoris eius supasti. Exactor nr̄ est dyabolus q̄ pctī numū quē in paradiso nob obtulit cū vsura exigit. qr ad addendum pctō pctm̄ semp instigat. vt in fine nos ad iugū eterne damnatōis trahat. Contra qd̄ oramus patrē nr̄m q̄ in celis ē vt gloriosa filij sui natiuitas liberet q̄s sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Huius itaqz exactoris iugū r virgā r sceptrū apparens in carne dei filius superauit cum seductionē/afflictōez/dñationē/qua cruētus ille tyrannus nos tenebat ad nihilū morien do redegit. ¶ Jugum inferni ē eterna damnatio q̄ fasciculi ad comburendum colligabunt. vt illic cōiungant in pena qui equales extiterūt in culpa. De hoc iugo pōt accipi qd̄ dñs dicit p Osee. Propter ea imponet eis iugū. qd̄ nō auferet. ¶ Sūt r alia q̄nqz iuga boū curiositates videlz q̄nqz sensuuz exterioz. que iuga sibi q̄dam in euangelio coemerat/r vt excusatus haberet a nuptijs ea se pbatuz ire dicebat. ¶ Dicēs itaqz dñs. Tollite iugū meū sup vos nō ad aliqd̄ predictorz nos inuitat. sed ad illud de q̄ signāter dicere meū debuit. ¶ Sz q̄ est sup vos? B
hoc ꝓbo admoneri nos arbitroz vt donuz conuersionis nos celitus accepisse cognoscamus. vel vt de accepto grās iugiter agamus. vl' certe vt nos diuina p̄cepta ad pfectū nō posse iplere sentiētes ad supne pietatis viscera assidue suspiremus. ¶ Possum' sane in ppositis q̄ttuor ꝓbis/pncipales q̄ttuor ꝓtutes approbatas intelligere. r q̄ttuor ineptias siue abusiones que inter claustrales plerūqz repiunt approbatas accipe Virtutes he sunt. Justicia. fortitudo. prudētia. tpantia. Justicie cōpetit qd̄ dī. tollite. qr vez dignū r iustū ē vt ꝛsulenti acq̄escas. p̄cipiēti obedias ꝛditori Ad fortitudinē ptinet qd̄ dī. Jugū. qr ipo noīe dat intelligi te fortē atqz ꝛstantē esse debere. Prudētie est qd̄ addit meū. qr nimiz oportet esse prudentē/ vt scias reprobare malum r eligere bonū ac mutare iugū. Tēpantie congruit qd̄ subinfert sup vos. qr tpantis animi ē ad ꝛpetentē modū cūctos effectus restringere r ordiare. ¶ Abusiōes ꝓo he sunt. Continuus tepor. r indiscretus feruor. indebita occupatio r nimia formido. Tepor ꝓius ē iusticie. r rep̄hendit in B ꝓbo tollite. Nimius feruor exterminat fortitudinez r damnat in B ꝓbo iugū. Indebita occupatio expellit prudentiā. r damnat in hoc qd̄ dī meū. Porro nimia formido aduersatur tpantie. r exp̄mit in B qd̄ annectit sup vos ¶ Singl'a si placet ordīe, pseq̄mur. iuxta alteri' loci pabolā ad vineā dñi sabaoth excolendā. alij p̄mo mane. alij hora tercia. q̄dam sexta vel nona. nōnulli r vndecima veniūt. Hoc ꝓo est q̄ ad iugū xpi. ad fuitium dei. ad viuendū religiose. ad militandum sub regula vel abbate. q̄dā veniunt in puericia. q̄dam in adolescētia. multi in iuuenili seu virili etate. plerq̄z r in vltima senectute. ¶ Fit L
ꝓo nōnunqz vt is q̄ in puericia ad ꝛuersionē venit/frigescēte postmodū nouitij feruoris igniculo ꝓtak in tepore. r q̄ q̄tidianis ꝓtutū incremētis grām sibi apud deuz r homines compari debuerat. vituperium sibi magnū cōquirat. Qui dū solā innocentiā ppēdit/ad opa ꝓtutū se virilit nō accingit. Impatiēs ad ieunia. ad vigilias somnolentus. ad orandum tepidus. indeuotus ad psallendum. alijsqz xpi militib mūdo. carni dyabolo vsqz ad sanguinē resistētib/ipe sibi i oib requiē q̄rit tā accidiosus q̄z ociosus r secreta tacitaqz sibi cogitatōe dic̄. q̄dnam

ego luere hēo? Ut ꝗd ita rigide districteq;
viuā sic illi magni pctōres. raptores. iiusti
adulteri ¶ O cogitatōz stultissima q̄si nullꝰ
teneat fuire do/ nisi irretitꝰ criminali pctō.
Certe scptū ē Diliges dñm deū tuū ex toto
corde tuo ⁊ ex tota aia tua ⁊ ex omib viribꝫ
tuis. Ecce deū ita diligere iuberꝫ. vt. s. nihil
in te vacare pmittas q̄ deū ñ diligas. Quō
āt tu diligꝫ dñm deū tuū ex te toto/ qñ q̄dē
plꝰ posses si velles q̄ facꝫ? ¶ Sāe q̄to es i/
nocētior tāto esse fuitio dei debes ardētior
vel i scītate ⁊ iusticia ab ipo custodiarꝫ.
vel vt custodite scītati ybenꝰ regtierꝫ. Nō p
pēdis. qz cū alij sibi dimidiāt dies suos vt
q̄lēcūq; veniā obtineāt. tu tuos ītegros ser
uas. vt grāz ⁊ gl'iam tibi ampliorē acq̄ras.
Quid si inēnꝰ arbitꝫ ppt̄ h̄ tibi īnocētiā tuā
ꝯ fuare voluit vt pōdere pctōz p̄gūatū frēz
tuū collaborādo ⁊ onꝰ eꝰ tibi ptiēdo iuua/
res. Nōne cū ppt̄ tuā desicīā īpedit h̄ bōa
dei volūtas p̄ īcrepatiōz audire dignꝰ eris.
Ei mē dico tibi qz pblicani ⁊ meretrices p̄ce
dēt te ī reg̃ dei vl' potiꝰ timēdū tibi ē. ne illō
tibi maledictōis elogiū īfligat. Hūq̄ ex te
fructꝰ nasceť īppetuū. Uerba sunt ipiꝰ dñi
maledicētꝫ sub noīe ficꝰ/ aiaz hūanā folijs
extrīsecaz ob fuationū plenā. ſz nll'o īterio
ris suauitatis fructu plenā. Tales nimirū
erāt illi duo ageli eccl'az q̄z vni p iobez dī.
Scio opa tua. qz nomē hēs vt vīuas ⁊ mor
tuꝰ es. atz alij. Utinā frigidꝰ eēs aut calidꝰ
Si frigidꝰ eēs/ hūilior appareres ⁊ eēt ō te
spes. Si calidꝰ eēs charitate feruēs arderes
ī te atz alios accēderes. nūc āt qz tepidꝰ es ⁊
nec frigidꝰ nec calidꝰ. i. qz nec hūilitate ful/
gēs nec charitate feruēs. putas te aliq̄d eē
cū nihil sis. īcipiā te euomere ō ore meo h̄ ē
D de cetu me laudātiū eijcere ¶ Hec ō ꝯtinue
tepētib dicta sūt. Hūc ꝯsequens ē vt de ni
miū feruētib aliq̄ dicamꝰ. Sūt plerīq; q̄
feruore nouitio ducti/ vl' potiꝰ astutia ātiq̄
hostꝫ tracti mox vt ꝯuersi fuerīt scītatꝫ arcē
arripe festināt ⁊ oīa sine ꝯsilio/ sine ordīe/ si
ne discretōe agētes effreni studio ferunť ī p
ceps. vigilāt. plīrīꝰ. ieiunāt ⁊ abstinēt. ppē
siꝰ. plꝰ orāt ⁊ laborāt q̄ cōis mōasterij regu
la. vl' maioz cohortenť exēpla. si q̄ eis ō mō
si q̄ ō discretōe suggesserꝫ. deceptōes putāt
despiciūt. fugiūt. velut nociua oīa arbitrāť
vt stercora adeo studiosa ⁊ odibili obstina/
tiōe illudentē sibi sequunť dyabolū. Et qō
magꝫ ē mirādū cū ad ꝯtēplāda secreta cele
stia oī sese studio deuotōis erigāt ad ābulā
dū pacifici ī tra caligāt. ⁊ qꝰ oculis ad subli
mia leuatꝫ pediby ñ pspiciūt q̄si celo ītēri in
tra offēdāt. Alli nāq; magꝫ q̄ hi vnanimi
tatē fratz p īpatiētiā vicīāt. p īobedientiā
turbāt. p ꝯtūaciā dissipāt. ⁊ nihil omin⁹ in
stūt īdefessis oīonib. ītroire in sctā scōz ⁊
sctissimū illō irrūpe diuīe puritatꝫ arcanū.
nec dū tū īpi fuare curāt vnitatē spūs ī vi/
culo pacꝫ. ⁊ qm̄ ñ recte pulsant fit iusto dei
iudicio vt ñ ītroeāt. Scptū q̄ppe ē. Here
ditas ad quā festīat ī pncipio/ ī fine bñdi/
ctiōe carebit. deniq; p hiere. de moab dī. qz
plꝰ fecē q̄ potuit/ idcirco pierť. si ei vires su/
as metirēť scirēt. pfecto q̄ paulatī lōgꝰ itur
qz ꝯo nolūt moderari qō faciūt. deficiente
post modicū natura corpis. fit vt aut a cep
tis turpit desistāt. aut si ñ ōstiterīt īfirmita
tes ppetuas īcurrāt. Fiatq; oīb eoz onero
sa īfirmitas q̄b añ fuit molesta sctīatꝫ. q̄tos
hodieq; videmꝰ cuz carne inire amicicias/
cui ātea gūces ītulerāt pugnas. appetere de
licata. q̄rere suauia. q̄ viliaz grossa p̄us sine
scrupulo recipe ñ poterāt. q̄tos ītēvidemꝰ
ppt̄ īdiscretos spūalis exercitij laborez sen
sibꝫ piclitatos eē ⁊ ad vltimū nescisse discer
nere int̄ bonū ⁊ malū q̄ p mitꝰ int̄ diē ⁊ diē
int̄ bonū ⁊ bonū. ⁊ deinde oēz diē dijudica
bāt. ¶ Ue eis q̄ sic corpa sua diuino subtra/
hūt fuitio vicio suo. ve īq̄ eis cū tā misere
fiāt nouissimi q̄ videbāť fore p mi. Tolera
bile tū si fiāt nouissimi ⁊ ñ extranei. si infir/
mitas quā sibi adduceť potꝰ q̄ īcurreť/
potit excusare eos a boīs q̄ agere debueť ⁊
si voluisset potueť. ¶ Tercia abusio ē īdebi
ta occupatio. h̄ videlz est cū postposito q̄s
penitētꝫ ⁊ plāgētis officio īplicat se sciētijs
scl'aribꝫ q̄ ad rē nō ptinēt. q̄ ad salutē ꝯferē/
dā ꝯfuādā ve nō valēt. Alli ad discere stu/
det syllogismos ⁊ fallacias. alius aggerare
nūeros ⁊ mēsuras. aliꝰ callet musice. ppor/
tiōes. aliꝰ phice inuestigat expimēta. aliꝰ p
plexa legū canonūq; q̄ discutit argumēta.
Sic q̄sq; in eo circa qō afficiť libent occu
pať/ ⁊ in occupatōne sua delectať. ⁊ nihilo/
minus credit se delectari in dño qñ q̄dē nō
recedit ab ordine monastico. ¶ Talis ni fal E
lor assimilat Samaritib de q̄bus scriptu
ra refert q̄ vnaquēq; gens cū coleret deum
dijs q̄z suis fuiebāt. Unusq̄sq; etem qō si
bi delectabile ⁊ p oīb diligendū veneran/
dumq; elegit/ hoc quasi deū sibijpi statuit.
Uñ est illud in ppheta Uniuersa idola do
mus isrl' depicta erāt in pariete. Pries in

domo ist'/ē obstiatio mentis in religioso q̄ paries ꝓtinet idola ñ sculpta sz depicta. cū religiosus ñ oīmode diligit in q̄tatē. lz affi ciat circa aliquā vanitatē. Colit igit deū sil' ꝛ idola q̄ z bois opib ēsistit. ꝛ nihilomin' scie aliqui secl'ari vane ītēdit. ¶ Quarta abu sio sue ieptia/ē īcauta formido. Hec ex ꝓsi deratōe negligētis vite pcedit. ꝛ nisi tpan tē discretōez adhibueris ad despatōez pduc it. Si de respectu multitudīs diuīe misi cordie/ negligētias tuas pēsare supsederis. H ē fallere teip̄m. Si āt ex ītuitu districtōis supne intpate timeas. H ē cū dolore descēde re ad īfernū. Quid g̃ ē? Nimiq̄ vt adhibito discretōis studio de duob ꝗrīs q̄si q̄ddaz tpamētū facias. vt int' spez ꝛ metū. int' secu ritatē decipiētē ꝛ diffidētiā euiscerātē ābu lās. medio tutissim' eas. ¶ Nūc singula sin gul' adaptem'. Sup̄ dixim'. q̄ ꝓtinu' te por ꝗri' ē iusticie. q̄d liq̄do ꝓstabit si diffini tionē ispexerimus. Diffinit itaq̄ sic. Justi cia ē ꝗt' reddēs cuiq̄ q̄d suū ē. ꝛ tepor ē vi ciū nulli ex ītegro reddēs q̄d suū ē. Debito res sum' frēs charissimi do. debitores, prio debitores ꝛ nob. debem' deo gl'az ꝛ laudē. prio ꝓgtulatōnez ꝛ cōpassionē. nobisip̄is disciplinā ꝛ sollicitudinē. Debem' do totū q̄d possum'. q̄d prio ab ipo nob fieri velle mus. debem' nobisip̄is q̄cq̄d ꝗtut'. q̄cq̄d bōe fame. q̄cq̄d bōe ꝓscie esse coguerimus. Si āt ī laude dei sp tepētes ꝛ dissoluti. ī a more primi torpētes ꝛ frigidi. ī dijudicati one nri negligētes fuerim' ꝛ remissi. q̄d taz iusticie ꝗrīū? Uides plāe q̄ sic faciēdo nō reddim' cuiq̄ q̄d suū ē. Deniq̄ q̄d tā iusti cie ꝗrīū q̄z dicēte dño. tollite. cū nos ip̄m q̄d sustulim' iugū oīmode satagim' deponere ¶ Dixim' itē q̄ nimi' feruor exīminat forti tudinē. q̄d de cōpatiōe duoꝝ ꝓcertātiū di noscere facillimū ē. Ponam' añ oc'os du os ī certamīe ꝓgredi. Unū q̄ validis ꝛ ꝓti nuis ictib aduersariū lacessat. Aliū q̄ veni entes ict' clipeo sagacit' excipiat ꝛ lacessen tē hostē puida expectatōe deludat. vnū q̄ to tū sil' pferat sp̄m suū. aliū q̄ dispēset ꝛ reser uet ī postez. Nōne isto q̄si segnit' agente/ sz vtilit' sibi pspiciēte. Ille dū ic' suos ñ mo dificat/ fortitudinē suā exīmiat ꝛ triūphuz aduersario dat? Nōne isto vsq̄z ad finē pdu rante fortit'. ille succūbit turpit' ꝛ pdet iuste q̄d nimis feruide q̄rebat. q̄m finis nō pug̃ coronat'. Eya g̃ frat' singl'ar' q̄ singl'arit' ꝛ ī discretē facis. Eya inq̄z exīmia faciē tuā vt videaris hoīb icūnās. Exīmia oc'os tu os vt videar' plorās. exīmina fortitudinē tuā ī pūcto tpis vt paulo p' nihil pl' facere possis. Hec ē tota sctitas tua. H sapīa tua ī spirata a rectore tenebraz ꝛ caligis q̄ se trās figurat ī āgelū luc'. Audis q̄ dñs noīando iugū socialē (vt sup̄ dictū ē) in ꝓuētu te hor tat' ducere vitā/ ꝛ tū obstīato sectar' aīo o diosaz supstitiōez tuā. De' ibitare fac̄ vni' moris ī domo vt fuiant ei hūero vno. Tu āt alteri' moris q̄ hūero fuis q̄ ab vnitate recedis. sz q̄rsuz ista pgressio? Sufficiāt. ¶ Itē dixim' q̄ indebita occupatio expellit prudētiā. q̄m ꝗria ē illi. Nō ei bñ ꝓueniūt in vna sede morāt' scia maiestat' ꝛ scia vani tat'. ñ mag' q̄z duo aduersarij ī vna domo. q̄ eīm societas luc' ad tenebras aut q̄s loc' tēplī dei cū idol'. aut q̄re filij iudeoꝝ ī hirl'z loquūt' azotice. q̄ etiā ī azoto positi deberēt loq̄ iudaice? Nec H dicim' q̄ ista scire sit ma lū. sz q̄ religioso ī his nimiū occupari sitvi cioſū. deniq̄z ista ñ mō discere sz oli didicis se. Nūc cura alia nos sollicitat. Occupenk ī his secl'ares ne iocēt'. ne venēt'. ne fornicēt' vbi āt ista desūt/ illa q̄d faciūt? Cū debeas in lege dei meditari die ac nocte/ q̄ mēte ru minas syllogismos ꝛ argumēta vanitatis tue. Dicēte dño meū tu nescio q̄d aliō iugū vider' ducere cū scl'aribz. ptē tuā fortasse cū hypocrit' hītur'. ¶ Dixim̄s etiā q̄ īcauta formido aduersat' tpantic. illa despatōz rep mit quā ista suggerit. illa cor letificat q̄d ista ꝓturbat. Si te pctōrē ꝓsideras ait Grego. optet vt a te dñm ñ repellas. Repell' āt si d boitate ei' ppt' totā malicīā despas. si de ip fecto tuo ītpate formidas. Si opa nra suf ficerēt nob diuine misicordie q̄s loc' esset? Propt'ea g̃ dat' grā vt ñ gl'ic' oīs caro coram illo. cū sevidet p solā obtiere grāz q̄d ñ pōt p ꝗtutē suā. si vilitatē tuā ꝓsideras magz i sta. ꝓside. spera. clama ꝛ depcare altissimū ꝛ dabit tibi petitōes cordis tui. Cū audis di cētē dñm sup vos. respira ad grām. ēt' esto grē. ꝛ d virtb tuis noli psumere. ¶ Ecce de iugo dñi q̄ potuim' dixim' ml'ta q̄dē. sz nō oīa fortassis q̄ debuim'? Sz q̄ ad alia seqn tia pperam'. ista ad pñs sufficere credim'. Uez q̄ btūs Bñdict' /iugū dñi/ scola di uini fuitij noīat. q̄d in hac scola agēdū. q̄d ve discēdū sit vigilāter audiam'? Sequit' Et discite a me/ q̄ mit' suz ꝛ hūilis corde. Patet pfecto q̄ mgr nr ipe ē tps q̄ nos a se discere monuit. factus ꝛ ipe nob exēplū bo

F

B

Sermo de verbis dñi

nox opex. Vos vocat me inqt mgr & dñe & bñ dicit. Sũ etem. In h inqt cogscent oes/qz mei discipli est. si sic ego suz/mites & hũiles corde fueritis. Hec actio via ē. lectio mea via ē disciplia. discite g a me. qz mitis suz & hũil corde. Pulchra frēs dilectissimi exhortatio cũ mgr exhibet h i factis qd docet ybis. & discipl os pcedit vita qs vult pfectos eē & eruditos corde i sapia. ¶ Dilig ēd plāe & oi sagacitate imitād. pfiz cũ nihil exhibeat. nil doceat aliud qz mansuetudinē & hũilitatē cordis. Appet g qz amabil fuit dñs ihs vtpote mit & hũil corde. Sic em ois iracūd & arrogās odiosus. ita e regiōe oīs māsuet & hũil gtiosus. Māsuetudo āt hoiby. hũilitas deo amabilē solet reddere hoiez. Amabil g erat dñs ihs & ml tũ amabil/tā amabil i māsuetudiē hũilitate sua. qz magn & laudabil i maiestate diuīa. Dic itaqz se mitē & hũilē corde. ¶ Nā qz mitis & hũil eēt dict & fact ñ op hēbat h cōmēdare discipul suis. Ipi em videt & audiet & pspexet. oculi suis & manib tractauet videt & ānūciauet nob. Quē āt videre & audire ñ poterāt necesse habuit vel poti ipi necesse habuet vt ipe ānūciaret eis/qz argumētū cordis ybā sūt. ¶ Cū igit yt hēat tres dīias. duas fec exēplo. terciā ybo Mitē se & hũilē demōstrauit i dict qñ horrēdis blasphemijs lacessit & qnqes hīe demoniū dict ad doctrinā sp qz ad ptuēliā se poti eretit. Mitē & hũilē se demōstrauit i factis. qm sic ouis ad occisionē duct & qsi agn coram tōdēte se obmutuit. se ligādū flagellādū exposuit. q solo nutu potuit necuis se malignos. Cū igit null sciret qd esset in ei iteriori hoie nisi spūs ei q i ipo erat. bonū qd i corde habuit. ybo discipul pposuit. & h eos discere atz imitari pcepit. Est aūt & aliud h psiderādū. Uirt qdē alia psistit in actu. alia i effectu. Uirt i actu yt ē. Uirt

h in effectu yt ytutis ē. ¶ Uirt qz talibet pferat in actu aut pua ē aut nlla. nisi etiā d cordis emittat affectu. Si ei bonuz facis sine cordis affectu. bestialit facis & ytus pua ē. Si bonū d cordis affectū fraudulent fac. & ytus nlla ē magi viciū reputat. Hic ps. ait. Eructauit cor meū ybū bonū. Uerbū sane bonū ñ eēt/nisi ex bono cordis affectu pdiret. Hinc ē etiā illd qd ad cōmēdatiōez spōse in Cañ. cāti. dī. Emissiōes tue padisus malorūpunicox. Malapunica foris rubicūda sūt. itrinsec gnis repleta. Bōe igit actōes de bono corde emisse. & egresse. recte padiso malorūpunicox cōpanit. qz & hoiby foris rutilāt p pietat exhibēdōz. & do sese intus copulāt/p charitatis affectōez. Ut g se dñs nob pberet exēplū/ñ solū boni opis, etiā mūde affectōis. discite inqt a me qz mitis suz & hũil corde. qz nimirz nulli nomēti apd deū ē exhibitio bone actiōis quā nō cōmēdat emissio pie affectōis. ¶ Sane notādū qz duas ūsinuauit ytutes. māsuetudinē & hũilitatē. qz i his sūma psistit pfectōis. Sūt etem duo qby sp ipugnātiby ab statu pfectōis euertimur. pspa videlz & aduersa. Uerba igit dñica sic debemus attēdere qz duo doceamur opponere. māsuetudinē aduersis. pspis hũilitatē. Si q e nob cū psperis ad votū successiby pollēt & boīs tpaliby & animi trāqllitatiby gaudēt tūc se in grax/actōiby exerūt atz dei circa se beniuolentiaz debita cū reuerētia suscipiūt. cū āt iniurijs incōmodis tāgunt/mox in murmuratiōez atqz in ipatientiā seu in meditatōes vltōis psiliūt. Hi nimirz hũiles in pspis. sz nō sūt māsueti & mites i aduersis. ¶ At q d stantiā in tribulatōiby tenēt/sz pspitatis tpe de successu intus supbiūt. hi ytutū alterā seruātes/alterā negligūt. Debem āt & māsuetudinē hũilitati/& humilitatē mansuetudini iungere. & hinc aduersa sufferēdo illinc pspera nō curādo/elicere. ne cū ex vna pte decori apparuerim. ex altera deturpati displiceamus. ¶ Sed inter hec ad memoriaz I veniunt octo illa pncipalia vicia. quox p sentiā sentire omniū est/naturā discernere paucox. cōtra q vt nobis videt ex ybis pmissis nō mediocriter cōmunimur. Octo quippe pncipalia vicia esse sctī diffinierūt sanctes autoritatē ex testamēto vl testimonio legis. in q nūerant septē gētes qz olim ppli dei tras possedit Scriptū nāqz ē Et itroducā vos ad loca cananei & ethei amorrei & pherezei euei & iebuzei & gergezei. Quibus septēdum egyptiox gens addit/pculdubio octo gētes describunt. p qs vt dictū est octo pncipalia vicia designant. sic ex earuz interptatiōiby etiā intelligi pōt. ¶ Egyptius etem interptatur tenebre et designat gulam. qz gulositas obtenebrat & obscurat intellectū. Juxta illud puerbiū qd de greco trāstulit Hiero. in latinū. Pinguis venter nō gignit sensum tenuē. ¶ Chananeus exp mit luxuriā qd & congrua interptatōne demōstrat Interptat em motus eox. quo/

tũ nisi gẽtiliũ? Cetera nẽpe corpis nri mẽbra. ad nutũ volũtatis nre mouent ⁊ stãt. illa vo membra i motu suo nec volũtati nre obediũt. nec subiacẽt ptãti nec rõnẽ sequũtur. De cui⁹ mot⁹ repssiõe i laudẽ fortis mlieris dr. Et cingulũ tradidit chananeo. Cingulũ ãppe tradere chananeo/est mot⁹ luxurie ꝓtinẽtie legib⁹ restrĩgere. Hinc de iohe dr/zona pellicea circa lũbos eius. zonã nimiꝝ circa lũbos ponit. q̃ lasciuiẽtis carnis ĩpetstrĩgit. ¶ Ethe⁹ vanã gl'az significat q̃ ex eo q̃ i opib⁹ suis sp displicere formidat ⁊ ñ solũ alij stupori esse solet/sz ipa q̃z de seipa ammirat ⁊ stupet recte formidãs vl' stupẽs interptat. ¶ Almore⁹ qd sonat amaricãs siue amaritudo significat supbiã. cui⁹ qz ppriũ est tãte sp obstiatõis esse/vt nulli⁹ sensui vl' volũtati cedere. nulli⁹ dignet verecũdie pcere. amaritudis sp ⁊ idignatõis ipa sibi causa efficit. ¶ Phersee⁹ dr fructificatio p qd designat auaricia q̃ fructũ fac vtiq̃ carnis ñ spũs. studiosi⁹ iisistẽs opib⁹ cũ mũdo pituris/q̃ opib⁹ deo placiturs. vt. s. ipleant hoorea saturitate. ⁊ vino torcularia redũdẽt. nõ vt corda mũdent ⁊ ꝓtutũ receptacula fiãt. Vl' dr fructificatio q̃si fruct⁹ fuscatio q̃ fructũ boni opis obfuscet ⁊ inãnet. ¶ Eucus inẽptatũ sonat ferꝝ siue pessimũ vt vere ferreũ viciũ denotat inuidia. q̃ duriciã cordis induc. ⁊ sũme malicie nutrix ẽ. ¶ Jebuzeus ꝓculcatiõez sonat ⁊ accidiã animi signat q̃ deuictũ a se tãq̃ plastes ꝓculcãs humũ/animũ elidit ⁊ ꝓculcat vt sternat cũ demonũ pedib⁹ ꝓculcãdũ tãq̃ lutũ plateaꝝ. ¶ Bergese⁹ inuit irã eo q̃ colonũ eiciẽs intẽptat. qz h̃ hz p̃ ceteris viciũ ppriũ/q̃ ipa colonũ ꝓscie sue a possessiõe cordis eicit. atq̃ duras tũc cogitationũ obices ponit. ⁊ sic ĩpedit electũ ne possit cernere. ex qd in ĩtimis manet abscõditum. ¶ Hoꝝ ãt octo viciorꝝ duo sũt carnalia. reliq̃ sex spũalia. Illa carnalia. qz in corpis mẽbris eorꝝ opatio ꝓsistit. Ista vocant spũalia siue corpalia. qz ĩ corde actitant. Ut g dñs nos ad extermiationẽ viciorꝝ suis ꝓbis istrueret/duas tm̃ ꝓtutes pposuit mãsuetudinẽ ⁊ hũilitatem. Que vo vicia his ꝓtutib⁹ ꝓtecant/ inuisse videt cũ apposuit corde. Per h̃ em̃ significare voluit duas has ꝓtutes sex spũalibus seu cordialib⁹ vicijs opponi debere. ¶ Sz illa duo carnalia nũq̃d itacta relinq̃t? Minime. Nã ad eorꝝ extrictõez ptiet qd pmisit Tollite iugũ meũ sup vos. neq̃ em̃ tã insipiẽs q̃s iugũ xpi suscipit/q̃ ĩ ipo susceptionis iitio se sciat gule ⁊ vẽtri deiceps ñ seruiturꝝ. Nẽpe h̃ sũt dura illa ⁊ aspa p q̃ itur ad deũ q̃ btus Bñdict⁹ iugũ susceptur⁹/ diligẽti⁹ iubet pdicari. Duꝝ ẽ siq̃d dẽ ciborꝝ oblectamẽta assueta relinq̃re. Aspeꝝ q̃z ẽ libidinis blãdimẽta illicita/ñ licere. ¶ Sub q̃ gemio malo/oẽs eram⁹ cũ gentes essem⁹. i. cũ gẽtilit⁹ viueremus. At postq̃z gentilitatẽ etuimus. postq̃z abiectis tenebris lux ĩ domino esse cepim⁹. postq̃z duob⁹ carnalibus vicijs fuire iã nec volum⁹ diuinit⁹ ĩspirari nec valem⁹ ipa ordis obfuãtia ĩpediti debemus mãsuetudinẽ ⁊ hũilitatẽ cordis. vigilant tenere q̃ sex illis vicijs spũalib⁹ valemus resistere. ¶ Debet g haꝝ ꝓtutũ vtraq̃ triformis esse. qz trib⁹ vtraq̃z vicijs opponẽda ẽ. Opponit aũt humilitas supbie. vane gl'ie. ⁊ auaricie. Mãsuetudo. inuidie. accidie. ire. ¶ Sit g hũilitas depssa in se reflexa ad se/reclusa ĩtra se. Depssa sit in se. ne de se alta sapiat. reflexa sit ad se ne hũanũ fauorẽ q̃rat. reclusa sit ĩtra se ne res pituras vagabũda ãbiat. ¶ Sit q̃z mãsuetudo charitatiua. sit iocũda. sit tranq̃lla. Charitatiua sit vt p aliena felicitate nõ teneat liuorem. Jocunda sit vt de ppa aduersitate nõ hẽat dolorẽ. Trãq̃lla sit vt ĩ nullo casu exerceat rancorẽ siue furorẽ. ¶ Sic sub iugo dñico positus frat ⁊ in plio dñi cõstitutus ꝓtutemãsuetudis ⁊ humilitatis circũfultus vndiq̃z vniuersa pualebit tela neq̃ssimi ignita extinguere. munitus ab intus ꝝ supbiã. de foris ꝝ vanã gl'iaz. sursum ꝝ gulã. deorsum ꝝ luxuriam. a dextris ꝝ auariciam. a sinistris ꝝ accidiam. ab anteriori pte ꝝ iraz. a posteriori contra inuidiã. ¶ Tali in nauigio subiectus p hoc mare magnũ ⁊ spacio sum octo illa notissima maris pericula. puidus nauta/⁊ strẽnuus euitabit. Dico autẽ charybdim gule ⁊ syrenas luxurie. scillã supebie ⁊ sirtes vane gl'ie. piratas auaricie ⁊ beluas inuidie. ventos accidie. pcellas ire. ¶ Jã vo sublato iugo saluatoris ⁊ appbensa disciplia mãsuetudis ⁊ hũilitatis. quid mercedis ꝓtas pmittat celestib⁹ discipul' audiamus. ¶ Sequit. ⁊ inuenietis requiẽ aiabus vr̃is. Hemina est aiaꝝ reqes. Una in pñti. Alia in futuro. Jsta habet meritũ. illa pmiũ. Per pmã habet secũda. i. p meritum pmiũ. sicut scriptũ est Erit sabbatum ex sabbato. hoc est p requie pectoris/dabit requies eternitatis. Et ista quidem que in

Sermo de verbis dñi

pñti ē/reqes aiox dici posset. illa vo q̃ in futuro erit reqes aiax. Tñ ⁊ de vtraqz sil' ⁊ d vtralibet singillati/ pñt accipi vba dñica.
¶ Pria igit reqes mltis in sacra pagina noibus appellat. Dī em bōa ꝓscia. bōa volūtas. pax pectoris. tranqllitas cordis. puritas mētis. refrigeriū anime. ꝓsolatio spūs.
¶ De q̃ qz sub nomīe refectōis sup̄ satis ad modū disputauim/ ea nūc tacita de scda aliqd dicēdū videt. Sz qz ipa finē pñtis vite sequit qd de ea dicere intēdim/ in finem pñtis ꝓmōis differam. ¶ Sequit. Jugū em meū suaue ē ⁊ on meū leue. Sup̄tm d iugo dictū ē. de onere vo ei nlla fuit mētio Jugū qdē dñi fuiutis ē assūptio. on vo ei qd alid esse pōt/ qz h qd discere sub iugo pcipimur. s. vt sim mites ⁊ humiles corde Est g iugū monastic ordo. on aūt pietas mētis ⁊ corpalis exercitatio. Dicat g dñs. Jugū em meū suaue ē/ ⁊ onus meum leue.
¶ Sz qd dicis bōe mgr? Nūqd igras scriptū esse. multe tribulatōes iustox. Nō meministi dictuz a te. Ecce ego mitto vos sicē oues ī medio lupox. Et itē. In mūdo p̄ssurā hēbitis. Nō puid isti dicēdū Per mltas tribulatōes optet vos ītrare ī regnū celox? Et illd. Oēs q volūt pie viuere in xpo pscutōez patient. Quō g iugū tuū suaue est ⁊ on tuū leue. Dāna ⁊ pscptōes ppeti. iuriias ⁊ ptūelias nō vlci. duros ī corpe ict sustiere. aiaz ponere. nūqd h suaue ē ⁊ leue? Est vtiqz. sz apl'is ⁊ martyrib. ¶ Corp castigare iciunijs. aiam afficere lachrymis ⁊ orōnib. volūtatē ppriā odire. solitudinē amare. nūqd h suaue ē ⁊ leue? Est vtiqz. Sz veris xpi ꝓfessorib ⁊ virginib. ¶ Quō inqs? Hic pmū videte frēs mei/ qz dñs discipul loqbat. Si locut fuisset tur be. illa vbū respuisset. qz vim vbi nō intellexisset. At discipuli audierūt ⁊ receperūt. qz qd dicebat verū esse cognouerūt. Audiamus g ⁊ nos qd dī ⁊ quō vez sit qd dī intelligam. Nec em q̃stio duob modis soluit. ¶ Prio qdem. qz aie vere deū diligēti/ ⁊ iusticiā ei fidelit esurienti/ etiā amara dulcia vident ⁊ aspa suauia. Nouimus hoc p scia. sz vtinā sciam ⁊ p expientiaz. Accede ergo homo ⁊ expire q̃z suauis est dñs/ ⁊ q̃z leue sit onus ei. Nemo em scit qui necdū gustauit. Si ita non sentis/ ipe tibi testis es q nōdum gustasti. Ad hoc infinita religiox multitudo vez esse testat. Alio mō soluit hec q̃stio si dicamus q iugi dñici susceptio ⁊ oneris eius portatio grauis qdem videat ⁊ aspera. sed in compatiōe secularīū molestiax valde suauis ⁊ leuis sit. Respice(vt exemplis vtamur) fures ⁊ latrones. pdones ⁊ adulteros quātos labores. quātas vigilias. quātas curas expendāt/ vt excogitatas nequitias ad effectū pducāt. Respicite ⁊ eos q ⁊ honestioza quodāmodo videt exercere negocia. diuersos dico mercatores mari terraqz mercimonia sua circūferentes. q̃ta incommoda sustineāt. subeāt pericula. vt ad modica stipendia piturasqz diuitias qñqz pertingāt. Respicite deīnde ⁊ seruos militib. milites pncipibus etiā ad illicita queqz seruientes. ⁊ in cūdo. in currēdo. in stādo. die noctuqz laborantes. Respicite e diuerso dei ministros in cenobijs sedētes. modicū quid ē laborantes ⁊ plurimū pausantes. insuper ⁊ p requietione sua quasi pro labore maximo requiem eternā expectantes. Nōne illi multo difficilioze via descendunt ad inferna. q̃z isti ascendāt ad regna superna. Jugū ergo dñi suaue est ⁊ onus eius leue.
¶ Poterat ergo dñs hic dixisse. Jugū meum cōmodum est/ ⁊ onus meū salubre. Et hoc si dixisset/ verum vtiqz dixisset. Multi em in seculo/ seculi voluptatib dediti/ duz illecebrosis condimentis vtunt. dum lautioribus epulis indulgent. dum vino se intemperāter ingurgitāt/ aut mortem sibi celerius attrahūt. aut molestissimas egritudines incurrunt. ⁊ dū iugum dñi q̃si aspez p horrescūt. ipi p iugū seculi sub quo deliciātur sibi conquirunt vnde a iugo dñi semp elongent. At contra claustrales dū curis se non implicant. dum tranquillitatē corpis ⁊ animi seruant. dum carnis terunt superbiam. potus cibiqz parcitate. dū modicuz quid laborant p eterna requie/ ⁊ infirmitates multas pter intentionem deuitant. ⁊ vitam etiā nolentes ptelant. ¶ Poterat item dixisse saluator. Jugum em meū honorificum est/ ⁊ onus meū venerabile. Sepe et em videmus plus honoris ⁊ veneratōnis apud potentes seculi habere paupes mōachos q̃z diuites superbos ¶ Omnia tñ hec comphendisse deus intelligit cū dixit. Jugum em meū suaue ē ⁊ c. ¶ Est vnū tñ in q valde duz iugū eius videt. ⁊ onus q onerosum. molestia videlz impugnātiū vitioz Eniuero puritatis ⁊ castitatis amatori nihil durius. nihil g̃uius occurrit turpiū ifestatōe cogitationū. Sz nō ē tibi hmōi de

portatio grauis qdem videat ⁊ aspera. sed in compatiōe secularīū molestiax valde suauis ⁊ leuis sit. Respice(vt exemplis vtamur) fures ⁊ latrones. pdones ⁊ adulteros quātos labores. quātas vigilias. quātas curas expendāt/ vt excogitatas nequitias ad effectū pducāt. Respicite ⁊ eos q ⁊ honestioza quodāmodo videt exercere negocia. diuersos dico mercatores mari terraqz mercimonia sua circūferentes. q̃ta incommoda sustineāt. subeāt pericula. vt ad modica stipendia piturasqz diuitias qñqz pertingāt. Respicite deīnde ⁊ seruos militib. milites pncipibus etiā ad illicita queqz seruientes. ⁊ in cūdo. in currēdo. in stādo. die noctuqz laborantes. Respicite e diuerso dei ministros in cenobijs sedētes. modicū quid ē laborantes ⁊ plurimū pausantes. insuper ⁊ p requietione sua quasi pro labore maximo requiem eternā expectantes. Nōne illi multo difficilioze via descendunt ad inferna. q̃z isti ascendāt ad regna superna. Jugū ergo dñi suaue est ⁊ onus eius leue.
¶ Poterat ergo dñs hic dixisse. Jugū meum cōmodum est/ ⁊ onus meū salubre. Et hoc si dixisset/ verum vtiqz dixisset. Multi em in seculo/ seculi voluptatib dediti/ duz illecebrosis condimentis vtunt. dum lautioribus epulis indulgent. dum vino se intemperāter ingurgitāt/ aut mortem sibi celerius attrahūt. aut molestissimas egritudines incurrunt. ⁊ dū iugum dñi q̃si aspez p horrescūt. ipi p iugū seculi sub quo deliciātur sibi conquirunt vnde a iugo dñi semp elongent. At contra claustrales dū curis se non implicant. dum tranquillitatē corpis ⁊ animi seruant. dum carnis terunt superbiam. potus cibiqz parcitate. dū modicuz quid laborant p eterna requie/ ⁊ infirmitates multas pter intentionem deuitant. ⁊ vitam etiā nolentes ptelant. ¶ Poterat item dixisse saluator. Jugum em meū honorificum est/ ⁊ onus meū venerabile. Sepe et em videmus plus honoris ⁊ veneratōnis apud potentes seculi habere paupes mōachos q̃z diuites superbos ¶ Omnia tñ hec comphendisse deus intelligit cū dixit. Jugum em meū suaue ē ⁊ c. ¶ Est vnū tñ in q valde duz iugū eius videt. ⁊ onus q onerosum. molestia videlz impugnātiū vitioz Eniuero puritatis ⁊ castitatis amatori nihil durius. nihil g̃uius occurrit turpiū ifestatōe cogitationū. Sz nō ē tibi hmōi de

sperādū. in talib⁹ eīm tēptat te de⁹ si vere diligas eū vt fili⁹ si ñ deseras eū in tpe malo ⁊ nota fiāt q̄ sunt ī corde tuo. Noli tm̄ abire ī silio ipioꝝ. noli ꝓsētire suggestiōib⁹ demonū resiste ⁊ certa virilit. ipe tribuit victoriā certāt. q̄ coronā retribuet vicēti. sup hmōi tm̄ ꝓturbari ifirmoꝝ ē q̄ nō ꝓsiderāt q̄ta vtilitas tpatōe generet/ seu q̄ta ꝓsolatio tēptatōz subsequat. ¶ Ut āt a q̄busdā ꝓsideratuz ē. sex nob⁹ vtilitates generat temptatio. Pria vt remiscamur mltitudīe nr̄e fragilitatis. Scda vt agscam⁹ q̄ necessariū nob⁹ sit diuinū auxiliū. Tercia vt appeat si vere deū diligam⁹ ppt quē talia supare ꝓtēdim⁹ Quarta vt occasiōe hui⁹ tēptatiōis etiā alia vicia corrigam⁹ de q̄b⁹ aliq̄ nō multū curabam⁹. Quīta vt mō sit nob⁹ p pēa ⁊ q̄si p satisfactōe. qd olī fuit in turpi delectatōne. Sexta ne de donis grē q̄ accepim⁹ supbiamus. qd forsitā accideret si sp sine tēptatōe viuerem⁹. ¶ Plāe tēptatiōez aut maior aut saltē eq̄lis ꝓsolatio seq̄ solet. Q̄ aliq̄ñ eq̄lis cōsolatio sequat/ indicat ps̄. q̄ ait. Secōm mltitudīnē dolorꝝ meorꝝ ī corde meo ꝓsolationes tue letificauerūt aiaz mea. Q̄ aliq̄ñ maior ꝓsolatio tēptatōez sequat/ testioniū hēm⁹ ex scp̄tura dicēte. ⁊ reddidit dñs oia q̄ fuerūt iob duplicia. Qui eīm pcusso cūcta q̄ abstulerat duplicata reddidit. apte ī notuit q̄ nōnūq̄ tēptatos vberi ꝓsolet q̄ pcusserit. ¶ Nīc ē q̄ q̄dā pfectiores discretōe magistra dolēt si vl ad modicū sine q̄tulacū q̄ tēptatōe sint videlz ne cū diuti⁹ in trāq̄llitate militāt. ex ipa trāq̄llitat⁹ reqe securi⁹ torpescāt. Magna q̄ppe nobiscū dispensatione pietatis agit/ vt aduersis lacessamur q̄ dū ex vicio aliq̄ pulsamur/ ꝯ illō iuuāte dño fortius accīgimur. ¶ Nīc ē vt puto q̄ cuilibet aīe duo angeli deputati sunt ad custodiā bon⁹ ⁊ mal⁹. Et de bono q̄dez ꝓspicuū ē q̄ ad custodiā dat⁹ sit. Bon⁹ nēpe angelus amor ē ꝗtutis. mal⁹ vo ipet⁹ vicij tēptātis. De vicio āt satis ꝓbat q̄ ad custodiā nob⁹ deputet. q̄ dū ei⁹ aduersitate fatigamur. ipa fatigatōe ꝓmoti/ melī⁹ in bono custodimur. ¶ Hūc iā tps est vt resumam⁹ qd sup̄ reliq̄m⁹. qdq̄ in fine ꝓmōis dicendū distulim⁹ videlz de scda reqe aiaz. Si inq̄t dñs ad me venerītis ⁊ iugū meū tuleritis īuenietis requiē aiab⁹ vr̄is. ¶ Que est ista reqes? O cul⁹ nō vidit cā/ nec auris audiuit fz nec in cor hoīs descēdit. Quid ḡ de ea dic⁹ re possum⁹ q̄ñ q̄dē null⁹ hoīuz cā vidit. fz nec videte pōt nisi qd vnigenit⁹ dei fil⁹ q̄ ē in sinu p̄tis ipe de ea nob⁹ modicū q̄d enarrauit? Inspiciam⁹ tm̄ cā q̄tū ipo donante possum⁹. dicam⁹ de ea qd ipo docēte valeam⁹ ⁊ mēoriā abūdātie suauitatis ei⁹ q̄lit cūq̄ eructem⁹. ¶ Reqes illa ē decor ⁊ īmortalitas corporꝝ. honor ⁊ īpassibilitas aiaꝝ. fulgor vultuū incōpabil. diuinissima iocūditas sūme ⁊ et̄ne trāq̄llitatis. par illa q̄ exuperat oēz sensuz. gaudiū magnū. magnuz valde ⁊ sempit̄nū. ¶ Reqes illa ē laboris et doloris oīs absentia. cure ⁊ ātietatis nulla incidētia. nulla molestia. nulla āgustia. nulla ꝓfusio. nulla formido. vbi absterget deus oēz lachrymā ab ocul⁹ sctōꝝ. vbi p̄sus abeūt oē malū. ¶ Reqes illa ē ppetua in sanitate firmitas īcōcussa. in animi libtate suauitas. suauissima ⁊ supdulcissima in visione creatoris delectatio. sctā ⁊ sincera in sctōꝝ societate dulcedo. ¶ Reqes inq̄ illa ē indui vestimētis glie. cū glia ⁊ letīcia tripudiare in ꝓspectu diuīe potētie. glia ⁊ honore coronari ⁊ radijs excellētissime claritat⁹ pennit̄ illustrari. ¶ Reqes illa ē īdefessus ⁊ irreuerberat⁹ ituit⁹ in illō diuīe lucis archanū de supna potētia sapia bonitate magnificētissima admiratio. atq̄ int̄ āplex⁹ dei oīpotentis īdeficiēs cōmoratio. ⁊ pie et̄ pñtie sempit̄nalit̄ iugis fruitio. pennis ex toto corde ex tota aīa atq̄ ex oīb⁹ viribus ⁊ viriū medullis exultatio. ¶ Reqes illa ē īcircūuelata fulgide et̄nitatis īspectio. īextīguibil ergā ipsam venā charitatis ⁊ ītēta affectio. serenissima ad p̄ez luminū accessio. ⁊ incōpēhēsibilis celestiū gaudiorꝝ ꝓticipatio. ¶ Reqes inq̄ illa ē accūbere ī conuiuio regis et̄ni. bibere ⁊ īebriari a mltitudīe dulcedīs dñi. accēdi ⁊ īflāmari calere ⁊ supferuere in ardoribus sempit̄nis. īre ⁊ ītrare ac penetrare vsq̄ ad ītima dei. bti vehementia amoris. haurire dulcorē fontis vite ⁊ sapie/ ⁊ esse cuz deo sine fine. Amen. Finit.

Sequunt̄ cause propter q̄s cācellariā dimittere volebat.

Ista ē ps āgustiaꝝ ⁊ calamitatū/ ī officio cācellarie p̄sicēn. q̄ꝝ ꝓsideratōe ⁊ sctissimoꝝ deū timētiū ꝓsilijs cedere simpl'r ⁊ ḡt/ fir⁹ īstituī

Q̄ Qoꝝ eīm pluribus dñis magnis valde q̄ aduersissimi sunt ꝓ cōplacere vel obseq̄. nomina nō explico illa scientib⁹. Puto videtur īsania/ hanc ꝓple/